

- **declararea în mod mincinos a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008**, în scopul de a îngreuna prezenta anchetă și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală pe învinuiții Becali George și Teia Sponte (inculpata CIUL ALINA FLORENTINA).

- **darea în calitate de martor, la data de 25.09.2008, a unei declarații mincinoase** privind modul de întocmire a actului menționat, reprezintă acte concrete de ajutorare a învinuiților Becali George și Teia Sponte, comise în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva acestora și exonerarea de la o posibilă răspundere penală (inculpatul PIȚURCĂ VICTOR).

Or, inculpații MARINO GHEORGHE RADU, CIUL ALINA FLORENTINA și PIȚURCĂ VICTOR fuseseră, anterior ascultării în calitate de martor, așa cum se menționează în rechizitoriu, persoanele implicate în întocmirea/redactarea/atestarea și semnarea celor două antecontracte de vânzare-cumpărare (înscrisuri sub semnătură privată), după cum urmează:

- inculpatul MARINO GHEORGHE RADU, în calitate de promitent-vânzător, în ambele înscrisuri (înscrisul olograf și înscrisul tehnoredactat);

- inculpata CIUL ALINA FLORENTINA, în calitate de avocat redactor al celui de-al doilea antecontract și, de asemenea, de avocat care a atestat și semnat respectivul antecontract (înscrisul tehnoredactat);

- inculpatul PIȚURCĂ VICTOR, în calitate de martor care a semnat pe primul antecontract (înscrisul olograf).

Având în vedere că, anterior, *cei trei inculpați fuseseră implicați în activitatea de întocmire/redactare/atestare și semnare a celor două antecontracte de vânzare-cumpărare* (înscrisuri sub semnătură privată), ascultarea lor – și declarațiile caracterizate de către acuzare ca **declarații de martor**, cu privire la modul de întocmire a respectivelor înscrisuri sub semnătură privată, precum și la contextul sau împrejurările perfectării acestora, în condițiile în care organele judiciare de urmărire penală aveau suficiente date și informații care sugerau, în mod rezonabil, posibila punere sub acuzare a lor cu privire la aceste fapte (cel puțin cu privire la scopul întocmirii și folosirii înscrisurilor) – se plasează sub protecția „dreptului de a nu contribui la propria sa incriminare”.

În sfârșit, în *cauza Creangă contra România* (2012), **Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Marea Cameră**, a constatat că „reclamantul a fost citat pentru a se prezenta la procuror pentru a da o declarație în contextul unor cercetări penale și nu i-a fost dată nicio informație suplimentară cu privire la scopul declarației ...reclamantul nu cunoștea dacă este citat în calitate de martor sau de suspect, sau chiar în calitatea de ofițer de poliție care realizează anchete penale”.

Așa cum s-a remarcat în **jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului** (cu referire la teoria „*celor trei alegeri dificile cu care se confruntă persoana*”) nu este natural să i se ceară presupusului făptuitor să aleagă între: 1) a fi sancționat pentru refuzul său de a coopera; 2) să

furnizeze autorităților informații incriminatoare pentru el; 3) să mintă și să riște să fie condamnat pentru aceasta (cauza *Weh contra Austria*, 2004).

De altfel, în *doctrina juridică și jurisprudența națională* a fost constant susținută, cu valoare de principiu, opinia potrivit căreia *dacă martorul, pentru a nu se învinui pe sine de săvârșirea unei infracțiuni, face afirmații neadevărate sau, cu intenție, trece sub tăcere anumite împrejurări esențiale despre care a fost întrebat, el nu ar săvârși infracțiunea de mărturie mincinoasă*. În realitate, o asemenea persoană nu mai este „un martor”, deoarece el nu poate apărea în aceasta calitate în raport cu o eventuală inculpare a sa, din moment ce întrebările ce i se adresează ar conduce, dacă ar răspunde sincer, la implicarea sa într-un proces penal. Într-o asemenea situație, martorului nu i se mai poate cere să fie obiectiv, în același timp în care deasupra sa planază sancțiunea penală. În acest sens, în jurisprudența instanței supreme a fost afirmat principiul potrivit căruia, *în cazul în care o persoană, după ce a fost ascultată ca martor în cursul procesului penal, este trimisă în judecată, pentru o infracțiune în legătură cu aceea care, încă inițial, face obiectul judecății, ea pierde calitatea de martor, devenind inculpat și nu mai poate fi trasă la răspundere pentru afirmațiile neadevărate făcute cu ocazia ascultării sale în calitate de martor* (decizia penală nr.1957/1979, Tribunalul Suprem, Secția penală).

Instanța apreciază că *declarațiile neadevărate ale prezumtivului făptuitor, ascultat în calitate de „martor” (înainte de a deveni învinuit sau inculpat) reflectă, mai degrabă, preocuparea sa de a-și concepe anticipat o apărare, decât intenția de a împiedica aflarea adevărului sau intenția de favorizare a altui infractor*. Chiar dacă declarațiile inițiale au fost date în calitate de martor, iar pe parcursul procesului penal a devenit inculpat, *declarațiile sale inițiale nu pot atrage răspunderea penală nici față de aspectele vizând un eventual coinculpat deoarece declarația sa a fost dată cu intenția de a-și asigura propria apărare, iar nu cu intenția de a favoriza un coinculpat*.

Nu în ultimul rând, instanța apreciază, în acord cu opinia susținută constant în doctrină și jurisprudență, că *orice declarație, fie a martorului, fie a inculpatului, chiar consemnată într-un înscris, este obligatoriu supusă unei verificări de către organele judiciare cu privire la realitatea datelor și informațiilor consemnate în respectiva declarație. Această obligație este valabilă, mai ales, pentru declarațiile făcute de prezumtivul făptuitor audiat în calitate de „martor”, făcute de învinuit sau inculpat în cursul procesului penal deoarece, în exercitarea dreptului la apărare, aceștia nu sunt ținuți de obligația de a declara adevărul*.

În sfârșit, în jurisprudență a fost susținută și opinia potrivit căreia, *pentru existența infracțiunii de favorizare a infractorului nu este suficientă darea, în cursul procesului penal, a unor declarații favorabile infractorului, ci se cer alte acte concrete de ajutorare a acestuia* (decizia penală nr.1139/1984, Tribunalul Suprem, Secția penală).

Această ultimă opinie jurisprudențială este rezonabilă deoarece, pe de o parte, există obligația pentru organele judiciare de a strânge probe în vederea lămuririi cauzei penale sub toate aspectele (art.62 C.pr.pen.), iar pe de altă parte, aprecierea fiecărei probe se face de organul judiciar în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului (art.63 alin.2 C.pr.pen.). Toate declarațiile date de persoanele ascultate în cursul procesului penal, chiar și a celor ascultate ca martor, trebuie examinate prin corelare/coroborare cu toate celelalte probe/mijloace de probă, fără absolutizarea valorii probatorii a uneia sau alteia dintre probe.

Chiar dacă deciziile menționate sunt cu mult anterioare prezentei cauze penale, instanța nu a identificat argumente suficiente și rezonabile pentru a se îndepărta de principiile expuse în aceste hotărâri judecătorești ale instanței supreme, cu atât mai mult cu cât aceste principii - de-a lungul ultimilor ani - au primit confirmarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului ca fiind în acord cu noua concepție referitoare la noțiunea de „proces echitabil”.

În opinia instanței nu există probe certe care să dovedească, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpații PIȚURCĂ VICTOR, CIUL ALINA FLORENTINA și MARINO GHEORGHE RADU au acționat, sub aspect subiectiv, cu intenție în sensul că, la data faptelor, știau că dau ajutor unui infractor (adică unei persoane care a săvârșit, cu vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, fie în formă consumată, fie în forma tentativei pedepsibile) în scopul îngreunării sau zădărnirii activității de urmărire penală.

IX. 4. 2 Argumentele cu privire la acuzația de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 C.pen.

În opinia acuzării, constituie infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 C.pen., după caz, în raport cu fiecare inculpat, următoarele fapte:

- „întocmirea frauduloasă, în data de 19.05.2008, a două antecontracte de vânzare-cumpărare mistificate prin adăugarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului sub aspectul conținutului, voinței reale a părților și a datei întocmirii acestora precum și folosirea ulterioară a înscrisurilor astfel falsificate atât în prezenta cauză penală cât și în cadrul anchetei disciplinare efectuată de organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, în scopul de a fi exonerat de o posibilă răspundere penală sau disciplinară în legătură cu fapta de corupție”;

- „alcătuirea frauduloasă la data de 20.05.2008 a două antecontracte de vânzare-cumpărare, în care au fost introduse mențiuni necorespunzătoare adevărului în privința conținutului, datei și voinței reale a părților, folosite ulterior în timpul anchetei penale”;

- „a redacta în mod fraudulos, la data de 20 mai 2008, un antecontract de vânzare-cumpărare între Marino Gheorghe Radu și George Becali, prin consemnarea-atestarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului, în legătură cu data reală a întocmirii înscrisului și voința

părților, precum și declararea în mod mincinos a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008”;

- „perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal – sub semnătura sa în calitate de martor – executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008”;

- „perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal – sub semnătura sa în calitate de martor – executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008”.

În opinia instanței, faptele descrise anterior nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.290 alin.1 C.pen. pentru motivele ce se vor arăta:

Potrivit art.290 alin.1 C.pen. „Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă”.

Se constată că textul art.290 alin.1 face trimitere la „modurile arătate în art.288”, cu denumirea marginală „Falsul material în înscrisuri oficiale”, articol în care se arată că „Falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani”, iar **nu și la textul art.289**, cu denumirea marginală „Falsul intelectual”, potrivit căruia „Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani”.

Se reține, în primul rând, că **persoanele trimise în judecată nu contestă realitatea întocmirii celor două înscrisuri sub semnătură privată, nu contestă scrierea sau subscierea (semnarea) înscrisurilor respective.**

De altfel, nici în actul de acuzare nu se afirmă că nu aceste persoane ar fi întocmit înscrisurile respective, că nu ar fi ele autoarele și semnatarele acestora, ci numai împrejurarea potrivit căreia data întocmirii și semnării acestora, precum și voința persoanelor, nu ar fi cele reale.

În al doilea rând, din prezentarea faptelor și împrejurărilor întocmirii celor două înscrisuri sub semnătură privată nu rezultă că acestea au fost supuse, ulterior, alterării prin inserarea sau adăugarea altor mențiuni, adică „prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod”, în sensul celor ce se vor menționa.

În principiu, fiind generate în sfera activității private, și nefiind supuse autentificării notariale, în măsura în care semnatarii înscrisurilor nu contestă întocmirea și semnarea lor, aceste

fapte nu constituie infracțiuni deoarece conținutul neadevărat al unui înscris privat, ca atare, și în anumite limite, nu constituie o infracțiune.

Or, în prezenta cauză cele două înscrisuri *nu au fost folosite în scopul realizării voinței juridice consemnate în acestea* (ca temei al unei acțiuni în justiție pentru realizarea dreptului în urma promisiunii de vânzare-cumpărare a terenului, promisiune care apare consemnată în înscrisuri), *ci - așa cum a arătat chiar acuzarea - în sprijinul unei apărări a inculpaților în cursul urmăririi penale.*

1) argumente relevate de succesiunea incriminării faptelor ca „fals în înscrisuri sub semnătură privată”:

Codul penal anterior anului 1968 incrimina falsul în înscrisuri sub semnătură privată numai prin "**contrafacerea**" sau "**alterarea**" înscrisului, jurisprudența din acea perioadă relevând imposibilitatea încadrării în textul legal a altor modalități faptice, aspect care a impus completarea textului incriminator prin adăugarea expresiei "**sau alcătuindu-l în orice mod**".

Ulterior, în redactarea textului actualului Codului penal, intrat în vigoare în anul 1968, cu referire la modurile comiterii falsului material, s-au folosit numai expresiile "**contrafacerea**" și "**alterarea**" înscrisului, ceea ce a cauzat o jurisprudență contradictorie generată, pe de o parte, de opinia că un text incriminator trebuie aplicat printr-o riguroasă și restrictivă interpretare a expresiilor și termenilor săi, iar pe de altă parte, de opinia că textul trebuie interpretat extensiv, pentru a nu lăsa nesancționate unele fapte comise prin alte modalități decât cele expres prevăzute de textul incriminator (potrivit acestei ultime opinii, fiind inutilă adăugarea expresiei „alcătuindu-l în orice mod”).

În jurisprudență s-a consolidat opinia interpretării cu rigurozitate științifică a terminologiei Codului penal, rigurozitate care nu permite asimilarea expresiei "**contrafacerea**" cu expresia "**facerea**". De asemenea, s-a arătat că expresia „**fals material**” - care presupune ștergere, înlocuire, adăugire, etc., deci o acțiune materială directă asupra conținutului înscrisului real preexistent - nu echivalează cu „**fals intelectual**” (cazul înscrisului conceput de orice persoană, alta decât funcționarul, în exercitarea atribuțiilor de serviciu). Un efect important al modificărilor aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996 - definirea termenului „înscris oficial” și a termenului „public” - a fost cel al scoaterii înscrisurilor care emană sau aparțin altor persoane juridice, altele decât cele la care se referă art. 145 din Codul penal, din sfera "înscrisurilor oficiale", *falsificarea acestor înscrisuri neputând constitui decât infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în condițiile prevăzute de art. 290 Cod penal.*

Însă, așa cum s-a arătat, existența acestei infracțiuni este condiționată de modalitatea comiterii, respectiv "**prin vreunul din modurile arătate în art. 288**"; or, aceste moduri sunt expres și limitativ arătate în textul incriminator, respectiv numai "**contrafacerea**" sau "**alterarea**". Riguros juridic, mai ales în demersul de interpretare a legii penale substanțiale (*interpretarea normelor de*

incriminare), orice altă modalitate de comitere a faptei - precum alcătuirea unui înscris cu date nereale - nu este incriminată. Legiuitorul a și dat un titlu marginal definitiv pentru această infracțiune, "*Fals material* ..." care, în consens cu înțelesul modurilor de comitere indicate, nu permite o altă acțiune materială directă decât asupra unui înscris preexistent falsificării.

Conform doctrinei juridice, acțiunea de falsificare poate fi săvârșită prin „*contrafacere*”, adică confecționarea prin *imitarea scrierii sau semnăturii înscrisului* (imitarea semnăturii, imitarea prin reproducerea conținutului înscrisului falsificat, adică, în sinteză, confecționarea unui înscris similar cu cel original) ori prin „*alterare*”, adică prin *modificarea în orice mod a înscrisului*. În general, *contrafacerea scrierii* înseamnă plăsmuirea, confecționarea unui înscris similar cu unul preexistent, *contrafacerea subscrierii/semnăturii* înseamnă aplicarea unei semnături care să aibă aparența că ar fi a celui ce trebuia să semneze, iar *alterarea* înseamnă denaturarea materială a conținutului înscrisului, fie prin adăugiri între rânduri sau marginale, prin modificări de date sau cifre, prin ștersături sau bifări sau chiar prin aducerea în stare de ilizibilitate a unor părți din înscrisul respectiv. În cazul alterării prin adăugiri, apare necesară o contrafacere/imitare a scrierii, adică utilizarea aceluiași scris de mână sau a acelorași caractere dactilografiate.

Dacă modalitățile prevăzute de art. 288 din Codul penal ar presupune și modalitatea de alterare prin *atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului cu prilejul întocmirii înscrisurilor de către părțile semnatare ale acestuia, ca în prezenta cauză*, s-ar putea concluziona ca falsul intelectual prevăzut de art. 289 C.pen. este incriminat și de art. 288 alin. 2 C.pen., ceea ce nu poate fi acceptat deoarece legiuitorul, dacă ar fi dorit incriminarea și a unor astfel de fapte, ar fi prevăzut în textul art. 290 C.pen. că falsificarea se poate realiza și prin modurile arătate de art. 289 C.pen.

În sinteză, atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului cu prilejul întocmirii înscrisului sub semnătură privată este, în sens larg, „un fals intelectual” săvârșit însă nu de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, ci de către alte persoane.

Însă, în raport cu cele arătate, se constată că legiuitorul nu a incriminat, în actualul Cod penal, și „falsul intelectual în înscrisuri sub semnătură privată”; ar fi greșit ca, prin interpretarea extensivă a textului incriminator, *faptele arătate în rechizitoriu* să fie considerate ca realizând cerințele noțiunii de „contrafacere a scrierii” sau celei de „alterare în orice mod”, considerentele deciziei de îndrumare nr. 1/1970 a fostului Tribunalului Suprem („*cu privire la încadrarea juridică a faptei de a plăsmui un înscris oficial*”), nefiind incidente și nici de natură a consolida această interpretare extensivă.

Dimpotrivă, concluzia că faptele menționate în rechizitoriu nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals material în înscrisuri sub semnătură privată este consolidată și de „*Expunerea de motive*” pentru noul Cod penal, precum și de conținutul noului text incriminator al faptei.

Astfel, în „*Expunerea de motive la noul Cod penal*” se arată următoarele: „*Capitolul al III - lea - Falsuri în înscrisuri - cuprinde, la rândul său, o serie de modificări față de legea în vigoare. Astfel, infracțiunea de fals intelectual a fost completată cu o nouă dispoziție, incidentă atunci când fapta nu a fost săvârșită de un funcționar. În acest caz, bineînțeles, nu mai este vorba de un înscris oficial, ci de un înscris sub semnătură privată. Incriminarea se impunea datorită faptului că, pe baza textelor existente în legea în vigoare, era dificilă încadrarea juridică a unor fapte, devenite din ce în ce mai frecvente, comise în sfera raporturilor comerciale ...*”.

În mod corespunzător, noile reglementări de incriminare a faptelor de fals în înscrisuri sunt următoarele:

„CAPITOLUL III

Falsuri în înscrisuri

ART. 320

Falsul material în înscrisuri oficiale

(1) Falsificarea unui înscris oficial, prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Falsul prevăzut în alin. (1), săvârșit de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Sunt asimilate înscrisurilor oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimare producătoare de consecințe juridice.

(4) Tentativa se pedepsește.

ART. 321

Falsul intelectual

(1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

ART. 322

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

(1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul dintre modurile prevăzute în art. 320 sau art. 321, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.”

2) argumente relevate de jurisprudența instanțelor naționale, jurisprudența Curții Constituționale a României și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la interpretarea și aplicarea normelor de incriminare a faptelor.

În susținerea acuzării nu poate fi invocată decizia de îndrumare nr.1/1970 a fostului Tribunal Suprem pentru următoarele motive:

- decizia se referă la „**fapta de a plăsmui un înscris oficial**”, iar nu la „fapta de a plăsmui un înscris sub semnătură privată”;

- se arată în această decizie că verbul „a contraface” înseamnă a reproduce ceva fraudulos, a imita, a plăsmui, a alcătui ceva, atribuindu-i caracter de autenticitate;

- potrivit dispozitivului deciziei „**persoana ca plăsmuiește în întregime sau parțial un înscris oficial**”, comite infracțiunea de fals în înscrisuri oficiale, fără a fi necesar ca pentru existența acestei infracțiuni înscrisul să fie folosit”.

În consecință, decizia arătată se referă la „plăsmuirea” de către o persoană a unui înscris prin care se imită un înscris oficial (**întocmirea unui înscris identic sau similar cu un înscris oficial**), ceea ce îi atribuie un caracter de autenticitate și, practic, fapta prezintă pericol social prin ea însăși, chiar fără ca respectivul înscris să fie folosit sau încredințat altei persoane spre folosire (ca și în cazul infracțiunilor de „fals material în înscrisuri oficiale” și „fals intelectual”, în opoziție cu infracțiunea de „fals în înscrisuri sub semnătură privată” pentru care este obligatorie cerința folosirii înscrisului de către făptuitor sau încredințarea acestuia altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice.

De asemenea, prin decizia nr.411/20.01.1971 a fostului Tribunal Suprem, Secția penală, s-a statuat că „**întocmirea unei copii a unui act inexistent constituie, de aceea, infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale**”.

În sfârșit, instanța – și cu privire la această infracțiune – face trimitere la argumentele relevate de jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la limitele interpretării și aplicării normelor care prevăd infracțiuni, astfel cu acestea au fost prezentate la punctul IX. 3 al prezentei sentințe.

* * *

Instanța apreciază că faptele reținute în rechizitoriu, astfel cum au fost descrise distinct, în raport cu fiecare inculpat, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 C.pen., și pentru următoarele motive:

Potrivit doctrinei juridice, falsul în înscrisuri sub semnătură privată este fapta persoanei care contraface (plăsmuiește) sau alterează (modifică) un astfel de înscris, **pentru a obține prin aceasta o probă scrisă neconformă cu adevărul**. În consecință, înscrisul sub semnătură privată **constituind o probă împotriva persoanei care a semnat acel înscris și în avantajul persoanei care a obținut înscrisul**, falsificarea unui astfel de înscris înseamnă alterarea adevărului operată asupra unui

lucru (entitate) care are legal însușiri probatorii. Fapta prezintă pericol social deoarece multiple relații sociale, concretizate în diferite **raporturi juridice privind persoane particulare**, sunt înlesnite și asigurate prin folosirea înscrisurilor sub semnătură privată. În principiu, înscrisul sub semnătură privată, considerat în mod singular, interesează numai pe subiecții raportului juridic la care se referă înscrisul respectiv. **Subiectul pasiv este persoana față de care va fi folosit înscrisul sub semnătură privată fals** atunci când se va produce fapta de folosire a înscrisului fals. În caz de săvârșire a faptei prin **contrafacere** este esențială imitarea **semnăturii**, fiindcă semnul de autenticitate al unui înscris sub semnătură privată este, așa cum subliniază chiar denumirea infracțiunii, semnătura de pe înscris. Semnătura este considerată fals din moment ce nu a fost scrisă de cel căruia i se atribuie. În cazul alterării prin adăugiri apare ca necesară **o contrafacere (imitare) a scrierii (aceiași scris de mână sau aceleași caractere dactilografice)**.

Or, în prezenta cauză instanța constată următoarele:

- acuzarea nu a contestat că cele două înscrisuri sub semnătură privată au fost întocmite chiar de către părți - MARINO GH. RADU și GEORGE BECALI - (înscrisul olograf), respectiv, întocmite la cererea părților - (înscrisul tehnoredactat de avocat CIUL ALINA);

- de asemenea, acuzarea nu a contestat că respectivele înscrisuri sunt semnate, în mod real, de către părți;

- în sfârșit, acuzarea nu a contestat nici că semnăturile aplicate pe cele două înscrisuri sub semnătură privată ar aparține altor persoane, altele decât cele care, în mod real, au aplicat semnăturile pe înscrisuri (au semnat ca „martor” respectivele înscrisuri – Volcinschi Raul și VICTOR PIȚURCĂ, precum și persoana avocatului care a tehnoredactat și atestat antecontractul – CIUL ALINA FLORENTINA).

În consecință, față de cele menționate, cele două înscrisuri sub semnătură privată **nu constituie o probă împotriva persoanei care a semnat acel înscris și în avantajul persoanei care a obținut înscrisul; de asemenea, nu este îndeplinită nici cerința potrivit căreia subiectul pasiv al infracțiunii este persoana față de care va fi folosit înscrisul sub semnătură privată fals atunci când se va produce fapta de folosire a înscrisului fals.**

În realitate, așa cum se arată chiar în rechizitoriu, cele două înscrisuri sub semnătură privată au reprezentat **una din apărările inculpatului GEORGE BECALI în cursul urmăririi penale** (rechizitoriu, pag.69-70, 94-119) deoarece, în cursul judecății, inculpatul a menționat expres că nu înțelege să se folosească în apărarea sa de cele două antecontracte (declarație fil.210 verso, 213).

Or, potrivit art.65 C.pr.pen., sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată; **această regulă se referă inclusiv la administrarea probelor pentru combaterea apărărilor formulate de inculpat în cursul procesului penal.**

Această apărare a inculpatului GEORGE BECALI, conform regulilor generale ale urmăririi penale, a fost examinată, verificată și - prin alte probe strânse de organele judiciare - a fost înlăturată.

Așa cum s-a arătat anterior, *orice apărare a inculpatului, chiar dacă îmbracă forma unui înscris sub semnătură privată, este obligatoriu supusă unei verificări de către organele judiciare cu privire la realitatea datelor și informațiilor consemnate în respectivul înscris. Această obligație este valabilă, mai ales, pentru înscrisurile depuse la dosar de prezumtivul făptuitor (audiat în calitate de „martor”), de învinuit sau inculpat în cursul procesului penal deoarece, în exercitarea dreptului la apărare, aceștia nu sunt ținuți de obligația de a declara adevărul.*

X. SOLUȚIA CU PRIVIRE LA INCULPATUL VOLCINSCHI RAUL

Cu referire la inculpatul VOLCINSCHI RAUL, instanța constată că, ulterior trimiterii în judecată, la data de 09.01.2011, **a intervenit decesul acestuia** (copie certificat deces – fil.186, vol.1 d.p.i.), despre această împrejurare luând act prin încheierea din 19.01.2011, cercetarea judecătorească fiind începută ulterior, la data de 14.03.2011.

În consecință, în temeiul art.11 pct.2 lit.b rap. la art. 10 lit.g din C.pr.pen. față de inculpatul VOLCINSCHI RAUL se va dispune încetarea procesului penal.

XI. SOLUȚIILE INSTANȚEI CU PRIVIRE REZOLVAREA ACȚIUNII PENALE ȘI CU PRIVIRE LA CELELALTE ASPECTE ALE CAUZEI PENALE

Având în vedere argumentele expuse, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, se va dispune soluția achitării inculpaților BECALI GEORGE, MARINO GHEORGHE RADU, SPONTE TEIA, CIUL ALINA FLORENTINA și PIȚURCĂ VICTOR pentru infracțiunile care au constituit obiectul trimiterii în judecată.

În raport cu soluțiile de achitare a inculpaților, se va dispune ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse prin ordonanța din 08.05.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, prin care s-a instituit sechestrul asigurător și indisponibilizarea sumei de 1.700.000 de euro aparținând inculpatului BECALI GEORGE.

Instanța apreciază ca neîntemeiată cererea Ministerului Public (pag.145 rechizitoriu) de desființare totală, *în temeiul art.348 și art.170 C.pr.pen.*, a celor două înscrisuri sub semnătură privată (înscrisul olograf „antecontract de vânzare-cumpărare” și înscrisul tehnoredactat și atestat „antecontract de vânzare-cumpărare”) având în vedere următoarele:

- nimeni dintre părțile semnatare a înscrisurilor sub semnătură privată nu a contestat voința juridică consemnată, nu a contestat întocmirea lor, respectiv, solicitarea de redactare și atestare de

către avocat, precum și semnarea acestora. În aceste condiții, părțile sunt cele care vor aprecia asupra efectelor juridice a respectivelor înscrisuri sub semnătură privată, instanța de drept penal nefiind îndreptățită să desființeze, chiar și parțial, antecontractele de vânzare-cumpărare care - susțin acestea - reprezintă acordul lor de voință;

- față de soluția achitării pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, și argumentele pentru această soluție, cele două antecontracte de vânzare-cumpărare nu constituie „*produsul infracțional în raport cu art.290 alin.1 C.pen.*”;

- în prezenta cauză nu există aspecte specifice unei acțiuni civile, art.348 C.pr.pen. având denumirea marginală „Rezolvarea separată a acțiunii civile”; art.348 C.pr.pen. trebuie corelat cu art.14 alin.3 lit. a din C.pr.pen. potrivit căruia „*Repararea pagubei se face potrivit dispozițiilor legii civile: a) în natură, prin restituirea lucrului, prin restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, prin desființarea totală sau parțială a unui înscris și prin orice alt mijloc de reparare*”;

- art.170 C.pr.pen. are denumirea marginală „*Restabilirea situației anterioare*” și are următorul conținut: „*Procurorul sau instanța de judecată poate lua măsuri de restabilire a situației anterioare săvârșirii infracțiunii, când schimbarea acelei situații a rezultat în mod vădit din comiterea infracțiunii, iar restabilirea este posibilă*”. În prezenta cauză **nu sunt împrejurări faptice care să impună restabilirea unei situații anterioare săvârșirii infracțiunii.**

În temeiul art.191 alin.3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală achită pe inculpații:

- **BECALI GEORGE** pentru două infracțiuni de dare de mită, prevăzute de art. 255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal (3 fapte) și art. 75 lit. a Cod penal;

- **SPONTE TEIA** pentru infracțiunea de complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000;

- **MARINO GHEORGHE RADU** pentru infracțiunile de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 alin. 1 Cod

penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal (2 fapte) și art. 75 lit. a Cod penal;

- **CIUL ALINA FLORENTINA** pentru infracțiunile de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal (2 fapte) și art. 75 lit. a Cod penal;

- **PÎȚURCĂ VICTOR** pentru infracțiunea de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000.

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală încetează procesul penal față de inculpatul **VOLCINSCHI RAUL** pentru infracțiunea de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

Dispune ridicarea măsurilor asigurătorii luate în cursul urmăririi penale asupra sumei de 1.700.000 euro instituite prin Ordonanța din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției, sumă depusă la B.C.R. – Sucursala Unirii în contul nr. _____ pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinski Raul în sumă de 400 lei se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Pițurcă Victor, în sumă de câte 100 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Cu recurs în 10 zile de la pronunțare pentru procuror, inculpații Becali George și Ciul Alina Florentina și de la comunicare pentru inculpații Sponte Teia, Pițurcă Victor și Marino Gheorghe Radu.

Pronunțată, în ședință publică, azi 17 aprilie 2012.

Opinia separată a doamnei judecător Mariana Ghena,

1. Condamnă pe inculpatul **BECALI GEORGE** la câte o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită prevăzute de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

Condamnă pe inculpatul Becali George la pedeapsa de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 al. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

În baza art. 33 lit. a Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpatului Becali George și dispune ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 86/1 al. 2 Cod penal și art. 86/2 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata termenului de încercare de 5 (cinci) ani.

În baza art. 86/3 Cod penal pe durata termenului de încercare condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86/4 Cod penal și art. 86/5 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, respectiv anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 Cod penal interzice inculpatului Becali George drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

2. Condamnă pe inculpatul **SPONTE TEIA** la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 86/1 al. 2 Cod penal și art. 86/2 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata termenului de încercare de 4 (patru) ani.

În baza art. 86/3 Cod penal pe durata termenului de încercare condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86/4 Cod penal și art. 86/5 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, respectiv anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 Cod penal interzice inculpatului Sponte Teia drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

3. Condamnă pe inculpatul **MARINO GHEORGHE RADU** la o pedeapsă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

Condamnă pe inculpatul Marino Gheorghe Radu la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzute de art. 290 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

În baza art. 33 lit. a Cod penal contopește pedepsele aplicate inculpatului și dispune ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 86/1 al. 2 Cod penal și art. 86/2 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 86/3 Cod penal pe durata termenului de încercare condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86/4 Cod penal și art. 86/5 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, respectiv anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 Cod penal interzice inculpatului Marino Gheorghe Radu drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

4. Condamnă pe inculpata **CIUL ALINA FLORENTINA** la o pedeapsă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare pentru infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

Condamnă pe inculpata Ciul Alina Florentina la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

În baza art. 33 lit. a Cod penal contopește pedepsele aplicate inculpatei și dispune ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 86/1 al. 2 Cod penal și art. 86/2 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 86/3 Cod penal pe durata termenului de încercare condamnată trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86/4 Cod penal și art. 86/5 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, respectiv anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 Cod penal interzice inculpatei Ciul Alina Florentina drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

5. Condamnă pe inculpatul **PIȚURCĂ VICTOR** la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 81 Cod penal dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Pițurcă Victor pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani.

În baza art. 71 Cod penal interzice inculpatului Pițurcă Victor drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **VOLCINSCHI RAUL** pentru infracțiunea de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

În baza art. 19 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 118 lit. d Cod penal dispune confiscarea de la inculpatul Becali George a sumei de 1.700.000 euro (sumă indisponibilizată prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008 la B.C.R. – Sucursala Unirii în contul nr. pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia).

În baza art. 165 al. 8 Cod procedură penală cu referire la art. 19, art. 20 din Legea nr. 78/2000 menține sechestrul asigurator dispus asupra sumei de 1.700.000 euro prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008, sumă indisponibilizată la B.C.R. – Sucursala Unirii în contul nr. pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia.

În baza art. 348 Cod procedură penală raportat la art. 445 și art. 170 Cod procedură penală dispune desființarea celor două antecontracte de vânzare-cumpărare încheiate la data de 15 aprilie 2008.

În baza art. 191 al. 1 și 2 Cod procedură penală dispune obligarea inculpaților Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Pițurcă Victor la plata sumelor de câte 5.000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare către stat din care sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile parțiale pentru apărătorii desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinschi Raul, în sumă de 400 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Cu recurs în 10 zile de la pronunțare pentru procuror și pentru inculpații Becali George și Ciul Alina Florentina și de la comunicare pentru inculpații Sponte Teia, Pițurcă Victor și Marino Gheorghe Radu.

Pronunțată, în ședință publică, azi 17 aprilie 2012.

OPINIE SEPARATĂ

Asupra cauzei penale de față;

Examinând actele și lucrările dosarului constată următoarele :

Prin Rechizitoriul nr. 95/P/2006 din 16 decembrie 2008 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Becali George, pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită prev. de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.e din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.33 lit.a C.p. (trei fapte) și art.75 lit.a Cod penal; Sponte Teia pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită prev. de art.26 Cod penal raportat la art. 255 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000; Marino Gheorghe Radu, pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (două fapte) și art.75 lit. a Cod penal; Ciul Alina Florentina pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (două fapte) și art.75 lit. a Cod penal; Volcinschi Raul pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.75 lit.a Cod penal și Pițurea Victor pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000.

Starea de fapt reținută de procuror în expozitivul rechizitoriului, urmează a fi redată, în mod rezumativ, în considerentele opiniei separate exprimate, odată cu aspectele ce urmează a fi reținute de instanță pe baza și cu referire la întregul material probator administrat, analizat și coroborat , **separat pentru fiecare inculpat trimis în judecată în prezenta cauză.**

Este cu valoare de principiu că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite instanței de judecată să determine măsura în care probele reflectă adevărul.

Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în contextul coroborării în ansamblul lor, instanța își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia învinuirii, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție este înlăturată prin probe certe de vinovăție, apreciind dacă se impune sau nu condamnarea ori achitarea inculpatului pentru faptele deduse judecătii.

Spre deosebire de intenția pur subiectivă, convingerea instanței se întemeiază pe raționament.

De aceea, instanța este obligată să verifice fiecare probă în conținutul ei, prin izvorul de unde provine, prin confruntarea cu alte probe administrate, pentru ca în final, să se înlăture orice îndoială.

Existența îndoielii este incompatibilă cu convingerea, cu certitudinea deplină.

Pe de altă parte, încadrarea juridică dată faptelor pretins săvârșite, presupune realizarea de către organele judiciare a unei concordanțe depline între conținutul legal al infracțiunii și conținutul concret al acesteia.

Încadrarea juridică a faptei prezintă o deosebită importanță atât sub aspectul răspunderii penale, cât și sub cel al desfășurării procesului penal, deoarece în funcție de încadrarea juridică a faptei, legea prevede o anumită sancțiune penală.

Prin încadrarea juridică a faptei se stabilește textul din legea penală care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă care face obiectul cauzei deduse judecării.

Având în vedere că în cursul judecării sunt readministrate probele din faza de urmărire penală (putându-se administra și probe noi), este posibil ca pe parcursul cercetării judecătorești să apară date care să conducă la concluzia că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare este corectă sau dimpotrivă trebuie schimbată.

În raport de aceste considerente, procedând la verificarea stării de fapt și a încadrării juridice a faptelor reținute în Rechizitoriu, prin prisma analizei coroborate a probelor dispuse și administrate în cauză, Înalta Curte, în opinie separată, reține următoarele:

Considerentele stării de fapt:

1. Referitor la infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 C.p. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, săvârșită de inculpatul Becali George, faptă din data de 11.05.2006.

Prin rechizitoriu, s-a reținut că la data de 11.05.2006, inculpatul George Becali, în mod direct, a promis jucătorilor de fotbal ai C.F. "Gloria 1922 Bistrița", că vor primi sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, în situația obținerii unui rezultat favorabil (egal sau victorie) în meciul cu echipa „Rapid București”, meci ce urma a fi jucat în data de 12.05.2006, în cadrul etapei cu numărul 27 a Diviziei A la fotbal (rezoluție, filele 33- 36, vol.2, dosar u.p.).

Astfel, la data sus menționată, în jurul orelor 16:00, inculpatul Becali George s-a deplasat personal cu un autoturism marca „Maybach”, la hotelul „Cristal Palace” din București, unde erau cazați fotbalistii și oficialii clubului bistrițean pentru a-i contacta și a le face în mod direct o promisiune financiară.

Întrucât nu a putut contacta niciun jucător al echipei de fotbal, în după-amiaza aceleiași zile, inculpatul Becali George a urmărit cu autoturismul său, autocarul clubului „Gloria 1922 Bistrița” care s-a oprit în zona restaurantului „Perla” aflat pe Șos.Ștefan cel Mare din București.

Atunci când fotbaliștii au coborât, inculpatul s-a apropiat de ei și le-a promis sume de 5.000 sau 10.000 euro, în condițiile în care, vor obține un rezultat de egalitate sau victorie în meciul ce urmau să-l dispute a doua zi în compania echipei C.F. Rapid București.

Conform declarațiilor martorilor audiați în cauză, jucătorii de fotbal au refuzat dialogul cu inculpatul Becali George, iar vicepreședintele clubului „Gloria 1922 Bistrița”, martorul Horoba Ioan i-a solicitat acestuia să renunțe la promisiunile financiare avansate.

După ce jucătorii și oficialii clubului „Gloria 1922 Bistrița” au intrat în restaurantul „Perla”, inculpatul a devenit mult mai insistent și s-a adresat din nou fotbaliștilor și staff-ului tehnic reluând discuția despre oferta de bani făcută în scopul apărării, în mod corect, a șanselor de joc și obținerii unui rezultat favorabil în meciul ce urma a fi disputat a doua zi, în etapa a 27-a a diviziei A la fotbal, în compania clubului Rapid București.

În cele aproximativ cinci minute cât a durat discursul inculpatului Becali George, prin care încerca să motiveze jucătorii de fotbal în schimbul foloaselor materiale menționate, martorul Horoba Ioan a intervenit din nou și i-a solicitat să renunțe la propunerile sale, explicându-i că echipa își va apăra corect șansele de joc, fără a fi necesară o astfel de primire (filele 15-18, vol.8. dosar u.p.).

În aceste condiții, inculpatul Becali George a părăsit incinta restaurantului „Perla”, o parte a discuțiilor dintre acesta și jucători fiind surprinse și filmate de mai multe posturi de televiziune care au difuzat imaginile în cadrul unor emisiuni de știri.

În ziua următoare, informațiile legate de primirea echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița” și de atitudinea inculpatului Becali George, au apărut în mai multe publicații centrale, care au analizat comportamentul acestuia și au descris în amănunt, discuțiile purtate atât cu jucătorii de fotbal cât și cu martorul Horoba Ioan, materialele de presă purtând titluri sugestive precum „Zece mii de euro de om” (Prosport), „Becali, cu teancul de bani” (Evenimentul Zilei), „Gigi Becali a alergat după Gloria” . „Sacoșele lui Gigi sfidează procurorii” (Cotidianul), „Sabău refuză banii murdari” (Mediafax), etc. (filele 3-14, vol.8, dosar u.p.).

Această împrejurare, este confirmată de declarațiile martorilor: Cojocaru Mircea, Mureșan Gabriel Stelian, Nalați Aurel , Păcurar Alexandru, Horoba George Ioan, Nalați Adrian, Pădureanu Jean , Abrudan Octavian, Sabău Ovidiu Ioan, Pădurețu Răzvan, Matei Dan Marius, Soare Mirel Sorin, Borza Adrian Dumitru, Târnavcanu Călin, Pîglișan Sabin Ioan, Albuț Septimiu Călin, Oncică Ștefan Sorin, Iftodi Daniel, Mîndrean Sergiu Sebastian, Chibulcutean Alin Nicu, care au descris comportamentul inculpatului Becali George în legătură cu promisiunile financiare adresate în mod direct echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, în cazul obținerii unui rezultat favorabil în meciul cu echipa „Rapid București” (filele 15-74, vol.8, dosar u.p.).

Pe lângă declarațiile martorilor au fost obținute înregistrările audio și video realizate de Televiziunea Română și Realitatea Media, pe baza cărora s-au efectuat transcrieri ale discuțiilor

purtate de către inculpatul Becali George cu jucătorii de fotbal și persoane din conducerea clubului „Gloria 1922 Bistrița”, din data de 11.05.2006 (filele 201-235, vol.8, dosar u.p.).

Situația de fapt expusă în rechizitoriu este confirmată în întregime de probatoriul administrat la judecata în fond a cauzei.

Astfel, din declarația inculpatului George Becali (filele 210-212, vol.1, dosar instanță) rezultă că acesta a înțeles să-i premieze direct pe fotbaliști, în funcție de rezultat, fiind ”o premiere de recompensă, însă numai dacă aceștia câștigau meciul”.

În acest context inculpatul Becali George a declarat că, referitor la meciul de fotbal Rapid București - Gloria Bistrița, mai erau patru etape până la sfârșitul campionatului, iar el dându-și seama că acest meci va fi cedat de echipa Gloria în favoarea Rapidului, cunoscând relația de prietenie între conducătorii celor două cluburi, George Copos și Jean Pădureanu, a procedat în modalitatea arătată.

În declarația sa (fila 212, vol.1, dosar instanță), acesta a recunoscut că a încercat să discute direct cu fotbaliștii echipei Gloria Bistrița, cărora le-a promis sumele de bani menționate.

Legat de acest aspect, în ședința publică din data de 11.01.2010 (filele 109-110, vol.1, dosar instanță), inculpatul Becali George, contrar tezei apărării, a recunoscut faptul că în anul 2006 a vorbit cu jucătorii de la Gloria Bistrița și le-a oferit sumele de 5000 euro și, respectiv, 10.000 euro.

A mai recunoscut inculpatul că l-a sunat pe martorul Horoba și după ce acesta i-a închis telefonul, a luat hotărârea să meargă să discute direct cu jucătorii echipei Gloria Bistrița pentru a le promite ”premierea” dacă vor câștiga meciul respectiv.

Recunoașterea inculpatului Becali George, în sensul că acesta a încercat să discute direct cu fotbaliștii, în sensul de a-i premia, se coroborează cu declarația martorului Cojocaru Mircea, antrenor secund la clubul Gloria Bistrița.

Astfel, martorul a declarat (filele 264-265, vol. 1, dosar instanță) că inculpatul Becali George, a intrat în restaurantul „Perla” (din București), înaintea disputării meciului cu echipa Rapid București din 12 mai 2006, împreună cu cameramani și reporteri de la diferite televiziuni, pentru a le promite bani în vederea obținerii unui rezultat favorabil cu echipa Rapid București, însă, pentru a evita o situație pentru care ar fi dat ulterior explicații organelor judiciare, a plecat cu echipa din localul respectiv.

A mai declarat martorul că președintele clubului Gloria Bistrița, Jean Pădureanu, i-a sugerat ca doi fotbaliști să relateze în scris tot ceea ce s-a întâmplat, pentru a evita sancționarea pe linie sportivă a fotbaliștilor, cărora le era interzis să ia legătura cu oficialii altor echipe înainte de meci, în scopul ”aranjării” rezultatului acestuia.

În același sens, martorul Horoba George Ioan, a confirmat în declarația sa (filele 4-5, vol. 2, dosar instanță), împrejurarea susmenționată.

Acesta a arătat că înainte de meciul Rapid București – Gloria Bistrița, în prezența lui, inculpatul Becali George, le-a promis jucătorilor echipei Gloria Bistrița că „dacă doresc să câștige un

ban, altfel decât prin intermediul clubului, respectiv suma de 5.000 de euro pentru fiecare fotbalist", să facă totul pentru a bate echipa Rapid.

Astfel, din jocul de rezultate, dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, ar fi profitat și echipa Steaua București, care, în felul acesta, ar fi scăpat de un pretendent la titlu.

De asemeni, martorii Nalați Aurel, Abrudan Octavian și Sabău Ovidiu Ioan (filele 3,4 și 12, vol. 3, dosar instanță) au confirmat prin declarațiile lor, date în faza de cercetare judecătorească, faptul că inculpatul Becali George le-a oferit jucătorilor echipei Gloria Bistrița suma de 5000 euro pentru „egal” și 10.000 euro pentru „victorie” în meciul cu echipa Rapid București.

Sub acest aspect, elocventă este și declarația președintelui clubului „Gloria 1922 Bistrița”, martorul Pădurcanu Jean (filele 1-2, vol. 3, dosar instanță), în care se arată că adevărat faptul că în anul 2006, fiind informat despre starea negativă a echipei, pe fondul demersurilor făcute de inculpatul Becali George, de a-i motiva financiar cu diferite sume de bani, acesta s-a deplasat la hotelul „Perla” și a avut o discuție cu fotbaliștii, cărora să nu i-a în serios „glumele proaste ori neserioase pe care Becali George le făcea aproape zilnic”.

Același martor a relatat că i-a amenințat pe jucătorii de fotbal că dacă vor primi sume de bani de la inculpatul Becali George, își vor asuma o răspundere exclusivă.

Având în vedere notorietatea și experiența martorului Pădurcanu Jean în lumea fotbalului românesc, se apreciază ca esențiale în conturarea laturii obiective a infracțiunii analizate, următoarele pasaje din declarația acestuia (fila 2, vol.3, dosar instanță):

„Este adevărat că atunci când am interzis sportivilor să primească bani am gândit potrivit unei experiențe de viață că << cine te plătește astăzi te comandă și în viitor>>”.

„Premierile pentru anumite meciuri ale fotbaliștilor, de exemplu în cazul în care câștigau meciul (uneori chiar meci egal), se făceau exclusiv potrivit regulamentului intern, sumele erau stabilite de organul colectiv de conducere, iar plata se făcea transparent, pe cardurile jucătorilor de fotbal”.

„La data respectivă era posibilă o sponsorizare sau o premiere de către o altă persoană care se făcea în condiții de totală transparență, pe baza unui contract, însă această situație excludea total ipoteza ca printre persoane să fie patronul unui alt club sportiv de fotbal, deoarece << fotbaliștii ar fi fost legați la doi stăpâni>>”.

„Regulamentul nu permitea ca aceeași persoană să fie patronul a două cluburi sportive care desfășurau activitate în aceeași divizie”.

Astfel, se confirmă din întreg probatoriul administrat, atât în faza de urmărire penală, cât și la judecata în fond a cauzei, că atitudinea inculpatului Becali George era generată de temerea justificată, ca în ultimele patru etape ale Diviziei A la fotbal – sezonul competițional 2005-2006 – echipa pe care o finanța, Steaua București, să fie devansată în clasament, pe poziția I, de echipa Rapid București și astfel să piardă titlul de campioană națională.

Miza, foarte importantă a câștigării titlului de campioană națională la sfârșitul sezonului competițional 2005-2006, o reprezenta câștigul financiar pe care inculpatul Becali George l-ar fi realizat în calitate de principal acționar al clubului de fotbal Steaua București.

În aceste condiții, inculpatul a urmărit prin "mijloace nesportive" să câștige o competiție internă, Divizia A de fotbal, dar nu prin propriile eforturi sportive, exclusive ale clubului pe care-l patrona, ci prin implicarea altor echipe de fotbal, în speță – echipa C.F. "Gloria 1922 Bistrița", cu care era într-o competiție directă în campionatul Diviziei A de fotbal.

Rezultă în mod cert că miza o reprezenta posibilitatea ulterioară a echipei "Steaua București", patronată de inculpatul Becali George, de a se califica și de a participa în competiția europeană de fotbal intercluburi „U.E.F.A. Champions League”, sezonul 2006-2007, participare care ar fi adus clubului de fotbal Steaua București și principalului său acționar – inculpatului Becali George – importante venituri financiare.

Este de notorietate faptul că, în urma câștigării titlului de campioană națională la fotbal, la sfârșitul sezonului competițional 2005-2006, echipa Steaua București și implicit inculpatul Becali George, în calitate de principal acționar, a realizat în următorul sezon competițional 2006-2007 importante câștiguri în bani, rezultate din calificarea în grupele "U.E.F.A. Champions League", respectiv din sumele acordate de U.E.F.A., din vânzarea biletelor în partidele disputate pe teren propriu, din drepturile rezultate din vânzarea imaginii clubului (sponsor principal, sponsori secundari, vânzarea spațiului publicitar) și din vânzările - transferurile de jucători, sume de bani care au crescut considerabil, exclusiv ca urmare a câștigării titlului de campioană națională, suma totală obținută fiind de peste 18 milioane euro (vezi articolul "Sunt un băiat deștept care face o afacere" din data de 29.07.2011 de pe site-ul "www.fsteaua.ro").

Mai exact, pe înțelesul tuturor, echipa patronată de inculpatul Becali George – Steaua București – a avut posibilitatea de a participa în calificările preliminare și apoi în grupele competiției europene de fotbal intercluburi "U.E.F.A. Champions League" numai prin îndeplinirea condiției de a câștiga titlul de campioană în sezonul 2005-2006 al Diviziei A la fotbal.

Intenția directă de a cumpăra efortul sportiv al unei echipe concurente din campionatul Diviziei A la fotbal, cu scopul de a crea un avantaj în clasamentul acestei competiții proprii sale echipe - Steaua București - exprimă atitudinea inculpatului Becali George pentru cea mai populară competiție sportivă din România.

Considerăm că inculpatul Becali George nu se poate prevala de faptul că a avut intenția de a premia jucătorii altei echipe, numai pentru ca aceștia să-și apere în mod corect șansele, în speță jucătorii clubului „Gloria 1922 Bistrița”, întrucât aceștia aveau în îndatoririle lor, prevăzute în regulamentele și statutul jucătorilor de fotbal, obligația de a-și apăra în mod corect șansele în jocul de fotbal.

Este cert că inculpatul Becali George a urmărit doar realizarea scopului său, acela de a asigura prin eforturile „cumpărate” ale jucătorilor altei echipe, câștigarea de către echipa sa ”Steaua București” a titlului de campioană națională la fotbal în sezonul 2005-2006 al Diviziei A, altfel decât prin eforturile sportive exclusive ale propriei sale echipe.

În speță, împrejurarea că promisiunile de bani făcute - de inculpatul Becali George - jucătorilor echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, s-au consumat în public datorită prezenței mai multor jurnaliști care l-au însoțit pe parcursul întregii zile, nu este de natură să justifice susținerile exprimate în sensul că promisiunile au avut un caracter nesperios.

Probele administrate în cauză, în special înregistrările de imagini, sunt deosebit de relevante sub aspectul elementului subiectiv analizat și demonstrează, fără echivoc, stăruințele repetate și directe ale inculpatului Becali George pentru a-i convinge pe jucători de seriozitatea promisiunilor sale și de faptul că le va da curs, în ipoteza în care echipa va obține unul din rezultatele dorite de el în partida cu echipa F.C. „Rapid București”.

De altfel, în cursul cercetării judecătorești, contrazicând teza apărării, inculpatul Becali George a declarat că promisiunea făcută a fost adevărată, serioasă exprimând intenția reală a acestuia de a-i „premia” pe jucătorii echipei de fotbal Gloria Bistrița.

Aceleași probe relevă, de asemenea, faptul că inculpatul Becali George nu a avut nici un moment intenția de a sponsoriza clubul de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, întrucât în discuțiile pe care le-a purtat în ziua de 11.05.2006 cu oficialii clubului, nu și-a manifestat o astfel de intenție, ci s-a adresat direct jucătorilor, promițându-le sume mari de bani dacă vor câștiga ori vor face un meci egal cu echipa Rapid București.

Trebuie menționat și faptul că sumele de 5000 și 10.000 de euro reprezentau, practic, aproape jumătate din sumele anuale înscrise în contractele jucătorilor echipei „Gloria 1922 Bistrița”, concluzia fiind aceea că inculpatul Becali George ar fi ”plătit” oricât pentru realizarea scopului său ulterior, acela de a obține importante sume de bani, ca urmare a câștigării în acest mod a titlului de campioană națională în Divizia A de fotbal de către echipa sa ”Steaua București”.

Faptul că inculpatul Becali George nu a manifestat nici o reticență în a-și urmări și realiza scopul propus, în condițiile în care acțiunile sale erau filmate de mai multe posturi de televiziune, nu este de natură a afecta, în plan subiectiv existența infracțiunii, punând în evidență latura negativă a personalității inculpatului, caracterizată prin lipsa de respect față de lege și autorități.

Considerente referitoare la încadrarea juridică:

În raport de starea de fapt redată și conturată, ca atare, de materialul probator indicat în considerente, instanța reține că încadrarea juridică dată, în rechizitoriu faptelor comise de inculpatul Becali George, este corectă.

În sprijinul acestei constatări apreciem necesare precizări relative la conținutul constitutiv al infracțiunii de dare de mită, cu referire exclusivă la starea de fapt reținută în cele ce preced.

Astfel, potrivit art. 255 Cod penal, darea de mită constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254 Cod penal.

Din conținutul normei incriminatoare rezultă că darea de mită este fapta aceluia care, pentru a determina un funcționar public sau **funcționar** să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui act **privitor la îndatoririle sale de serviciu**, ori să facă un act contrar acestor îndatoriri, îi promite, oferă sau dă, direct sau indirect, bani sau alte foloase care nu i se cuvin.

În ceea ce privește structura incriminării, observăm că art. 255 Cod penal nu prevede decât acțiunile ce realizează elementul material al infracțiunii făcând trimitere pentru desemnarea modurilor în care se poate săvârși fapta și a scopurilor în vederea cărora are loc mituirea funcționarului, la dispozițiile din art. 254 Cod penal.

Rațiunea incriminării dării de mită constă în necesitatea combaterii faptelor care aduc atingere relațiilor sociale cu privire la desfășurarea serviciului. Cerând funcționarilor corectitudine și probitate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, legea asigură acestora, în același timp, o protecție eficientă împotriva actelor de corupere la care ar putea fi expuși.

Pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii de dare de mită este necesară îndeplinirea unor cerințe esențiale printre care este aceea ca actul pentru a cărui îndeplinire/neîndeplinire, făptuitorul promite, oferă sau dă bani ori alte foloase, **să fie un act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului** ori un act contrar acestor îndatoriri, fiind fără relevanță dacă actul în vederea căruia se dă mită, este licit sau ilicit.

Este de observat cerința legală potrivit căreia, **actul** pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire sau întârziere trebuie să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, adică să fie un act privitor la îndatoririle de serviciu sau contrar acestor îndatoriri.

Această cerință are o importanță **decisivă** pentru existența infracțiunii de dare de mită, infracțiune care nu poate fi reținută decât dacă este încălcată o atribuție, competență sau îndatorire de serviciu.

În mod corelativ trebuie ca actul să se circumscrie limitelor legale ale competenței serviciului din care face parte funcționarul.

Prin îndatoriri de serviciu se înțelege tot ceea ce cade în sarcina funcționarului în conformitate cu normele care reglementează materia.

În contextul arătat, pentru a stabili incidența prevederilor art. 255 Cod penal care incriminează infracțiunea de dare de mită, trebuie demonstrat, în raport cu faptele care fac obiectul prezentei cauze, că oferirea de bani s-a adresat **unui funcționar**, în scopul îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, cu trimitere la textul art. 254 alin.1 Cod penal.

Problema care se pune și care a făcut obiectul interpretării juridice în stabilirea încadrării juridice, în cauza de față, cu trimitere la dispozițiile art. 255 Cod penal, este aceea a atribuirii jucătorului profesionist de fotbal a calității de funcționar în sensul art.147 alin.2 Cod penal.

Din această perspectivă opinăm în sensul că, calitatea de funcționar a jucătorului profesionist de fotbal se stabilește în raport cu prevederile art.147 alin.2 Cod penal și cu prevederile Regulamentului Federației Române de Fotbal, privind statutul acestora.

În argumentarea acestui punct de vedere, interpretarea dispozițiilor art.147 alin. 2 Cod penal, este esențială.

În sensul legii penale – art. 147 Cod penal – funcționarii sunt acele persoane care exercită o însărcinare, de orice natură, în serviciul uneia dintre unitățile prevăzute de art. 145 Cod penal (funcționar public) sau a unei alte persoane juridice decât cele acolo prevăzute (funcționar).

Din punctul de vedere al legii penale, condiția esențială, în stabilirea calității de funcționar a persoanei este existența unui raport de serviciu între aceasta și una din unitățile prevăzute de art. 145 Cod penal, sau o altă persoană juridică pe care o reprezintă în limitele competenței sale.

Din definiția dată de lege, rezultă că sfera noțiunii de funcționar este mai largă decât aceea de funcționar public, incluzând-o și pe aceasta.

Așa fiind, toți funcționarii publici au calitatea de funcționar, iar funcționari în sensul legii penale sunt considerați toți salariații care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice, alta decât cele prevăzute în alin. (1) din art. 147 Cod penal.

Concluzia este impusă de prevederile art. 147 alin. (2) Cod penal – care nu fac nicio distincție în această privință, în raport de caracterul privat al persoanei juridice, iar pe de altă parte, de regula generală incidentă și în acest caz, conform căreia, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul ei nu este îndreptățit la aceasta.

Astfel, potrivit art. 258 Cod penal, dispozițiile art. 254 Cod penal și implicit art.255 Cod penal se aplică și altor salariați, iar în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) Cod penal, în noțiunea de alți salariați, sunt incluse – prin asimilare – și persoanele care îndeplinesc „o însărcinare”, în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în alin. (1).

Fără îndoială că, din punctul de vedere al legii penale, noțiunea de funcționar (care potrivit art. 147 alin. (2) Cod penal o include și pe aceea de „orice salariat”), are un înțeles mai larg, impus de nevoia majoră de protecție împotriva faptelor periculoase social, săvârșite de către cei care au o asemenea calitate.

Așadar, în concepția legii penale române, hotărâtor pentru încadrarea unei persoane în categoria de funcționar este ca acesta să exercite o însărcinare în serviciul unei unități fie publice, fie private.

Cu alte cuvinte, în legea penală română funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține, adică dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate, supus unei anumite discipline, organizări ierarhice, obligații de serviciu, regulament de ordine interioară etc., dat fiind statutul său de încadrat într-un serviciu determinat.

De altfel, prin Hotărârea nr. 537 din 1 august 1991 privind salarizarea și alte drepturi ale jucătorilor de fotbal profesioniști și antrenorilor de la cluburi și Federația română de fotbal (publicată

în M.Of.nr. 175 din 26 august 1991), Guvernul României a hotărât că salarizarea jucătorilor de fotbal profesioniști și a antrenorilor de la cluburile de fotbal din diviziile „A” și „B”, care se organizează, potrivit legii, ca societăți comerciale, precum și a antrenorilor de la Federația română de fotbal, angajați pe bază de contract de muncă, se face conform reglementărilor prevăzute pentru societățile comerciale, în funcție de posibilitățile financiare ale cluburilor sau, după caz, ale federației.

Cluburile de fotbal care nu s-au transformat în societăți comerciale, precum și secțiile de fotbal din cadrul cluburilor polisportive care activează în diviziile „A” și „B” pot aplica – deci fără a le fi obligatorii – prevederile hotărârii menționate pentru salarizarea jucătorilor și a antrenorilor profesioniști.

Formularea nu poate să ne îndrepte spre ideea că un contract de muncă este singura formă de colaborare pentru jucătorii profesioniști de fotbal.

Un jucător profesionist de fotbal poate încheia două tipuri de contracte : un contract de muncă sau un contract civil (convenție civilă).

Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia jucătorul se obligă să presteze muncă, prin participare la procesul de instruire și la jocuri oficiale, pentru și sub autoritatea unui club sportiv în schimbul unei remunerații denumită salariu. Clubul se obligă să-i asigure jucătorului condițiile necesare pentru desfășurarea activității, să-i plătească salariul și alte drepturi financiare, în raport de calitatea și rezultatele muncii prestate, potrivit clauzelor contractuale, și să achite celelalte contribuții, potrivit legii.

Cluburile de fotbal care folosesc jucători profesioniști, cu care au încheiat un contract individual de muncă, au obligația ca în statul lor de funcțiuni, aprobat de organul de conducere al clubului, să prevadă în mod corespunzător și numărul necesar de funcții de „fotbalist profesionist” și „antrenor de fotbal profesionist”, cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România „cu numerele de cod 347504 și respectiv 347506.

Convenția civilă, încheiată în temeiul dispozițiilor Codului civil, este acordul de voință, consemnat în scris, între un jucător de fotbal și un club afiliat având ca obiect drepturile și obligațiile reciproce care decurg din practicarea jocului de fotbal în antrenamente și competiții. Drepturile și obligațiile sunt similare celor cărora le dă naștere contractul individual de muncă, cu deosebirea că nu creează raporturi de muncă.

Convenția civilă nu produce ca efect dobândirea calității de salariat, iar jucătorii care încheie un asemenea contract cu un club nu beneficiază de drepturi de asigurări sociale și nici de drepturile prevăzute de legislația privind protecția șomerilor. La încheierea convenției civile se aplică prin analogie prevederile Regulamentului privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal, referitoare la contractele de muncă, cu excepția celor contrare naturii sale.

În concluzie, pentru a determina calitatea unui jucător de fotbal este necesară determinarea naturii juridice a raporturilor în care se află acesta cu structura sportivă.

Raportat la Statutul și atribuțiile jucătorilor de fotbal din cadrul Clubului „Gloria 1922 Bistrița” cu referire la calitatea de funcționar a jucătorului profesionist de fotbal, așa cum a fost interpretată în cele ce preced, prin prisma dispozițiilor art. 147 alin. 2 Cod penal și ale Regulamentului Federației Române de Fotbal privind statutul acestora instanța concluzionând, pe acest aspect, reține următoarele:

În ceea ce privește „Statutul și atribuțiile jucătorilor de fotbal din cadrul clubului C.F. Gloria 1922 Bistrița”, din contractele de muncă ale jucătorilor de fotbal ai acestei echipe, existente la data de 11.05.2006, rezultă că 13 din cei 15 fotbaliști care au efectuat deplasarea la București, pentru meciul din data de 12.05.2006 din etapa a 27-a a diviziei A, cu echipa Rapid București, și cărora le-a fost adresată promisiunea în bani, aveau perfectate contracte de muncă, fiind jucători profesioniști și salariați în conformitate cu prevederile art.10 și art.11 din Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorilor de Fotbal al F.R.F. (filele 76-190, vol.8, dosar u.p.).

Acești jucători sunt: Albuț Septimiu Călin, Iftodi Daniel, Pădurețu Răzvan, Păcurar Alexandru, Matei Dan Marius, Nalați Adrian, Borza Adrian Dumitru, Abrudan Octavian, Târnăveanu Călin, Pîglișan Sabin Ioan, Oncica Ștefan Sorin, Mîndrean Sergiu Sebastian și Chibulcutan Alin Nicu.

Astfel, potrivit art.147 alin.2 Cod penal jucătorii de fotbal menționați anterior aveau calitatea de funcționari și implicit salariați în sensul legii penale, executându-și sarcinile de serviciu în baza unor contracte de muncă valabil încheiate și înregistrate la Liga Profesionistă de Fotbal.

Conform articolului 2 din aceste contracte de muncă, intitulat „Obligațiile jucătorului (sarcinile de serviciu)”, jucătorii de fotbal aveau ca principală obligație „folosirea în mod nelimitat a puterii și capacității sportive, în interesul și pentru clubul său, cu respectarea întocmai a Regulamentului intern al C.F. „Gloria 1922 Bistrița” și a obligațiilor prevăzute în Regulamentul fotbalului profesionist”.

În același sens, Regulamentul de Ordine Interioară pentru anul competițional 2005-2006, stabilea obligația fiecărui jucător de fotbal să respecte Regulamentele F.R.F., L.P.F. și U.E.F.A. și programul de pregătire permanentă pentru competiții, în vederea obținerii unei victorii pe terenul de fotbal (filele 193-201, vol.8, dosar u.p.).

De asemenea, Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorului de Fotbal stabilește la articolul 5 că jucătorii profesioniști au obligația „să facă eforturile specifice ocupației de jucător profesionist, la nivelul pregătirii și posibilităților personale în scopul îndeplinirii obiectivelor de instruire și performanță stabilite de club”.

Din analiza prevederilor menționate anterior se constată că jucătorii de fotbal ai echipei „Gloria 1922 Bistrița”, cărora le-au fost promise, de către inculpatul Becali George, sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, aveau calitatea de funcționari în sensul legii penale precum și obligația corelativă de a îndeplini cu bună credință îndatoririle de serviciu, în sensul de a-și apăra corect șansele de joc și de a contribui cu toate resursele fizice și psihice la obținerea unei victorii, pe baza salariului și a primelor acordate de clubul-angajator.

Rezultă așadar, că prin modul cum au fost angajați și prin atribuțiile pe care le aveau, jucătorii respectivi se încadrează în noțiunea de „alt salariat”, folosită în art. 147 alin. 2 din Codul penal, iar inculpatul George Becali, oferindu-le bani pentru ca aceștia „să joace mai bine”, a săvârșit infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

Așa cum am mai arătat, pentru ca să poată constitui elementul material al infracțiunii de dare de mită, promisiunea trebuie să fie, între altele, serioasă.

Așadar, atât promisiunea cât și oferirea și darea de bani sau alte foloase necuvenite, pentru a constitui elementul material al laturii obiective a dării de mită, trebuie să fie serioase, să nu fie făcute în glumă.

Seriozitatea promisiunii, ofertei sau dării banilor ori altor foloase, stă nu numai în modul în care este făcută, ci deopotrivă, și în aptitudinea ei de a corupe. Promisiunea, oferirea ori darea de bani sau alte foloase sunt serioase numai atunci când au aptitudinea, capacitatea de a corupe.

Fără îndoială legea nu cere existența unei anumite proporții, unei anumite echivalențe între sumele de bani sau alte foloase pe de o parte și serviciile, actul funcționarului, pe de altă parte, dar impune neîndoios ca acestea să aibă aptitudinea de a corupe, să fie serioase.

Stabilirea, determinarea seriozității aptitudinii de a mitui, a acțiunii mituitului, constituie dreptul și obligația, deloc lesnicioasă a judecătorului în cursul procesului penal, ele nefiind evident lăsate la aprecierea funcționarului ale cărui servicii se dorea a fi cumpărate.

Sub acest aspect, am dovedit că este întrunită latura obiectivă ca element al conținutului constitutiv al infracțiunii de dare de mită săvârșită de inculpatul Becali George.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii de dare de mită, aceasta îmbracă numai forma intenției directe.

Mituitorul trebuie să acționeze cu conștiință, în scopul de a determina funcționarul ca datorită banilor sau altor foloase necuvenite, promise, oferite sau date, să facă, să nu facă sau să întârzie efectuarea unui act care intră în atribuțiile sale de serviciu, ori să facă un act contrar acestor îndatoriri.

Voința pe care o presupune în mod necesar latura subiectivă, impune ca acțiunile care definesc elementul material să fie săvârșite de către o persoană, care are capacitatea de a voi și libertatea de a acționa.

Așa cum am demonstrat, forma de vinovăție cerută de lege pentru infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina inculpatului Becali George este dovedită, fără putință de tăgadă, inculpatul acționând în scopul de „a cumpăra” efortul sportiv al jucătorilor de fotbal aparținând echipei Gloria Bistrița, pentru a-și crea un avantaj în clasamentul Diviziei A de fotbal, cu scopul ca echipa patronată de acesta să câștige titlul de campioană națională.

Astfel, sub aspectul încadrării juridice, instanța reține că fapta inculpatului Becali George, finanțator și acționar al F.C., „Steaua București” S.A., de a promite în data de 11.05.2006, sume de bani cuprinse între 5.000 - 10.000 euro fiecărui jucător de fotbal al clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în

scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C. „Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal – Divizia A programat la 12.05.2006, întrunește în condițiile reținute elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

2. Referitor la infracțiunile de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit.a Cod penal săvârșite de inculpatul Becali George, fapte din perioada 04.05.2008 – 20.05.2008.

a) În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită:

Prin rechizitoriu s-a reținut, în conformitate cu procesele verbale de sesizare din oficiu întocmite la datele de 5 și 6 mai 2008 și cu rezoluția prin care s-a dispus începerea urmăririi penale din 07.05.2008, implicarea inculpatului Becali George, finanțator al clubului de fotbal „Steaua București” într-o activitate infracțională, constând în oferirea unor importante sume de bani, în valută, peste un milion de euro, echipei de fotbal „Universitatea Cluj” și președintelui acestui club, Anton Doboș, pentru ca în ultima etapă a Campionatului Național de Fotbal – Liga I, ediția 2007-2008, ce urma a fi susținută la data de 07.05.2008 în compania echipei „C.F.R. 1907 Cluj”, clubul „Universitatea Cluj” să-și apere corect șansele de joc și să facă tot ceea ce era posibil pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau victorie.

S-a constatat că, înainte de ultima etapă a campionatului, cele două echipe de fotbal, „C.F.R. 1907 Cluj” și „Steaua București”, se aflau pe primele două locuri ale clasamentului, la o diferență de un punct una de cealaltă, „C.F.R. 1907 Cluj” pe locul 1, iar „Steaua București” pe locul 2.

În aceste condiții, în eventualitatea unui rezultat de egalitate sau înfrângere, înregistrat de echipa „CFR 1907 Cluj”, echipa „Steaua București” ar fi devenit campioana Ligii 1 la fotbal.

Astfel, s-a pus întrebarea legată de interesul inculpatului Becali George de a stimula financiar o echipă de fotbal care nu mai avea nici o confruntare directă cu echipa „Steaua București”, în ediția de campionat menționată.

În fapt, miza acestui meci de fotbal implica atât interese de ordin sportiv ce țin de palmaresul fiecărui club de fotbal, cât și interese de ordin financiar, întrucât pentru prima dată, echipa campioană națională a României avea acces direct în grupele celei mai prestigioase competiții europene de fotbal intercluburi „Champions League”, aflată sub tutela forului U.E.F.A. (Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal).

Urmare a participării directe în grupele ” Champions League”, clubul patronat de inculpatul Becali George ar fi primit, în mod cert, suma de 5,5 milioane de euro, reprezentând drepturi financiare acordate de U.E.F.A. pentru fiecare echipă calificată în grupe (fila 67, vol. 9, dosar u.p.).

De asemenea, alte câștiguri financiare s-ar fi putut obținute din vânzările de bilete pentru meciurile jucate pe teren propriu și din atragerea unor importanți sponsori.

La analizarea contextului infracțional, un alt aspect avut în vedere este reprezentat de faptul că în ultimele patru etape ale Ligii I, 2007 – 2008, cele două echipe de fotbal „Steaua București” și „C.F.R. 1907 Cluj” au ocupat succesiv prima poziție a clasamentului. După meciul din data de 04.05.2008, jucat în etapa a 33-a, poziția în clasament a echipei „Steaua București” s-a schimbat, aceasta trecând pe locul secund, ca urmare a înfrângerii din meciul cu echipa „Dinamo București” (filele 57-66, vol.9 , dosar u.p.).

În contextul relatat, în seara zilei de 04.05.2008, după terminarea partidei dintre echipele „Dinamo București” și „Steaua București”, din etapa a 33-a a Campionatului Național de Fotbal – Liga I, câștigată de „Dinamo” cu scorul de 2-1, finanțatorul clubului „Steaua București”, inculpatul Becali George, și-a construit propriul plan infracțional conform căruia, urma să stimuleze financiar cu suma de 1.7 milioane euro fotbaliștii și conducerea clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, în scopul menționat anterior, anume obținerea unui rezultat favorabil în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, care ar fi avut drept consecință câștigarea titlului de campioană de către echipa „Steaua București”.

Astfel, în perioada 04.05.2008– 07.05.2008, inculpatul Becali George a contactat direct sau prin persoane interpușe, aflate în anturajul său, atât conducerea clubului universitar de fotbal cât și pe jucătorii de fotbal, cărora le-a oferit sume de bani consistente pentru atingerea scopului său.

În realizarea demersului propus, la data de 04.05.2008 (ora 23:44 min.), inculpatul Becali George, l-a contactat pe numitul Anton Doboș, căruia i-a solicitat să-și mobilizeze echipa de fotbal pentru meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”, comunicându-i cu acea ocazie că Sponte Teia, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al S.C. Fotbal Club „Steaua București” S.A. va pleca spre Cluj Napoca (a se vedea conținutul convorbirii telefonice redat la filele 116-118, vol. 4 , dosar u.p.).

După ce l-a contactat pe Anton Doboș, președinte al clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, inculpatul Becali George a discutat telefonic cu inculpatul Sponte Teia despre modalitatea în care îi va contacta pe fotbaliștii clubului universitar, pentru a le comunica că vor primi bani din partea finanțatorului, folosind în acest sens sintagma „câte o bucată”, limbajul utilizat fiind caracteristic persoanelor care vor să disimuleze realitatea unui dialog cu o posibilă nuanță infracțională.

Din conținutul celor două convorbiri telefonice, purtate în limba aromână de către inculpații Becali George și Sponte Teia în seara zilei de 04.05.2008 (orele 23:49 min. și 23:56 min.), rezultă că aceștia intenționau să-i contacteze, în intervalul de timp de 2-3 zile rămas până la meci, pe jucătorii de fotbal ai Universității Cluj prin alte persoane, menționând faptul că le va transmite acestora că vor primi câte ”o bucată” (conținut tradus și redat la filele 310, 311, vol.4, dosar u.p.).

La scurt timp (ora 00:02 min., 05.05.2008), inculpatul Becali George l-a sunat pe Valeriu Argăseală, președinte al Consiliului de Administrație al Fotbal Club „Steaua București”, căruia i-a solicitat să afle numărul de telefon al fotbalistului Gigel Coman de la echipa „Universitatea Cluj”, spunându-i totodată că există posibilitatea ca jucătorii acestei echipe să fie stimulați financiar pentru realizarea unui scor favorabil (fila 120, vol 4, dosar u.p.).

În continuarea aceluiași demers, la data de 05.05.2008 (orele 00:16 min. și 00:39 min.), inculpatul Becali George l-a apelat succesiv pe jucătorul de fotbal Goga Dorin Ioan, căpitanul echipei „Universitatea Cluj”, utilizând pentru convorbirea cu acesta un alt telefon mobil, cu scopul de a se asigura că derularea convorbirii are loc în condiții de maximă siguranță și discreție.

Apare astfel evident, că procedura de comunicare telefonică utilizată de inculpatul Becali George prin schimbarea succesivă a telefoanelor și contactarea martorului Goga Dorin Ioan la posturi telefonice diferite avea să ascundă conținutul real al convorbirilor care, așa cum am arătat, au avut loc, la ore nepotrivite între două persoane care discutau pentru prima dată una cu cealaltă.

Audiat fiind pe parcursul urmăririi penale, în legătură cu conținutul convorbirilor telefonice pe care le-a purtat cu inculpatul Becali George, în noaptea de 4/5 mai 2008, martorul Goga Dorin Ioan a declarat că finanțatorul clubului Steaua București, i-a promis că în cazul în care echipa „Universitatea Cluj” își va apăra corect șansele în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, ce urma să se dispute la data de 07.05.2008, fiecare jucător titular, precum și rezervele vor primi câte 100.000 de euro din partea acestuia, în total suma de 1.400.000 de euro.

Același martor a declarat că inculpatul Becali George i-a confirmat că va veni personal la Cluj cu sumele de bani pe care le va lăsa părinților acestuia ori soției numitului Toni Doboș sau martorului Gigel Coman, coechipierul său la echipa de club (filele 273-281, vol.2, dosar u.p.).

Din conținutul convorbirilor telefonice, înregistrate și redactate sumativ în procesele verbale atașate la dosar rezultă că la data de 05.05.2008 (ora 11:58 min.), inculpatul Becali George l-a contactat din nou pe numitul Anton Doboș, președinte al clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, căruia i-a comunicat că în ziua următoare, 06.05.2008, va veni la Cluj el personal sau vicepreședintele Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București” - inculpatul Sponte Teia (filele 125-127, vol. 4, dosar u.p.).

Rezultă că numitul Anton Doboș i-a confirmat că a vorbit cu toți fotbalistii echipei sale și că i-a mobilizat pentru partida din data de 07.05.2008, precizându-i că îi va aștepta la discuții.

Mai rezultă că Anton Doboș i-a spus inculpatului Becali George faptul că fotbalistul Goga Dorin Ioan i-a relatat dialogul din noaptea anterioară referitor la oferta financiară și că i-a solicitat acestuia să nu discute cu absolut nimeni despre această chestiune.

Convorbirea telefonică dintre cei doi se coroborează cu declarațiile martorului Goga Dorin Ioan din faza de urmărire penală.

Tot, în cursul urmăririi penale, Anton Doboș a recunoscut în declarația dată la 08.05.2008, faptul că a fost contactat de inculpatul Becali George în legătură cu oferta financiară, înțelegând din discuțiile cu acesta că banii vor fi trimiși la Cluj printr-un apropiat al său, inculpatul Sponte Teia.

Din înregistrarea conținutului convorbirilor telefonice rezultă că în ziua de 05.05.2008, inculpatul Becali George a purtat discuții telefonice cu diverse persoane, cărora le-a confirmat faptul că i-a contactat, direct sau prin alte persoane, pe jucătorii de fotbal ai echipei „Universitatea Cluj”, și le-a oferit sume de bani cuprinse între 1,5 – 2 milioane euro, dacă vor obține unui scor favorabil în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”.

În același context infracțional, relevantă este discuția telefonică din data de 05.05.2008 (ora 21:31 min.), când inculpatul Becali George l-a contactat pe martorul Mititelu Adrian, acționar majoritar la echipa F.C. „Universitatea Craiova” S.A., căruia i-a spus că va trimite la Cluj suma de aproximativ 2 milioane de euro, din care 1,5 milioane euro pentru fotbaliștii echipei „Universitatea Cluj” și 500.000 euro pentru președintele clubului Anton Doboș. Cu aceea ocazie, inculpatul a afirmat că toți fotbaliștii „Universității Cluj” au fost contactați, atât direct cât și prin intermediul numitului Anton Doboș, fiindu-le promisă o primă substanțială (filele 132, 133, 135, vol.4, dosar u.p.).

În declarația dată în faza de urmărire penală, martorul Mititelu Adrian Marin a confirmat conținutul convorbirii telefonice dintre el și inculpatul Becali George.

În acest sens, martorul a relatat că inițial a considerat că inculpatul a glumit, însă ulterior, după evenimentele din 07 mai 2008, a realizat că finanțatorul clubului „Steaua București” a pus în practică exact ceea ce discutaseră la telefon (filele 336, 337, vol.2, dos. u.p.).

Rezultă astfel, că inculpatul Becali George a premeditat oferirea sumei de aproximativ 2 milioane de euro echipei „Universitatea Cluj” pentru meciul din ultima etapă cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”.

În realizarea scopului său, inculpatul Becali George s-a folosit și de doi jucători de fotbal ai clubului „Steaua București”, și anume Rădoi Mirel și Petre Marin, prin intermediul cărora a transmis jucătorilor echipei de fotbal „Universitatea Cluj” mesajul său legat de oferta financiară, în încercarea de a-i asigura pe aceștia de seriozitatea demersurilor sale precum și de faptul că suma ce urma a fi primită de fiecare fotbalist, era semnificativă.

La data de 05.05.2008 (ora 21:52 min.), martorul Rădoi Mirel l-a contactat pe inculpatul Becali George, iar din analiza conținutului conversației, rezultă că martorul i-a atras atenția asupra faptului că nu este indicat să discute la telefon despre oferta financiară pentru fotbaliștii „Universității Cluj”, conștientizând gravitatea comportamentului finanțatorului clubului de fotbal „Steaua București”.

Din analiza conținutului convorbirii telefonice purtate cu acesta, rezultă că martorul Rădoi Mirel a încercat să-și codifice limbajul, folosind expresia „cărămizile”, atunci când a făcut referire la

sume de bani ce urmau să ajungă la fotbaliștii echipei „Universitatea Cluj” (filele 143-145, vol. 4, dosar u.p.).

Legat de realizarea demersului său, la data de 06.05.2008 (ora 12:46 min.), inculpatul Becali George l-a contactat pe martorul Marin Petre, întrebându-l dacă l-a sunat pe Gigel Coman în legătură cu premierea jucătorilor echipei „Universitatea Cluj”, acesta confirmându-i că a discutat cu martorul Gigel Coman, căruia i-a transmis că va fi sunat de o persoană care va veni la Cluj cu banii promiși (filele 151-152, vol.4, dosar u.p.).

La aceeași dată, martorul Rădoi Mirel l-a sunat pe inculpatul Becali George, căruia i-a relatat că a discutat cu martorul Claudiu Răducanu (jucător de fotbal la „Universitatea Cluj”), care i-a confirmat împrejurarea că jucătorii echipei de fotbal „Universitatea Cluj” știau despre oferta financiară transmisă prin intermediul lui Anton Doboș.

În cadrul aceleiași discuții, inculpatul Becali George a reafirmat că a pregătit o sumă de bani consistentă, sugerând că inculpatul Sponte Teia se va întâlni cu martorul Gigel Coman pentru remiterca banilor.

În urma acestei afirmații, martorul Rădoi Mirel l-a atenționat pe inculpatul Becali George despre o posibilă intervenție a poliției, moment la care acesta din urmă a replicat prin folosirea unui limbaj „suburban”, spunând că nu îi este teamă, iar dacă se va ajunge într-o asemenea situație, inculpatul Sponte Teia va folosi un subterfugiu, în sensul că prezența sa în municipiul Cluj Napoca este legată de o afacere imobiliară (filele 153-154, vol.4, dosar u.p.).

Aceste discuții telefonice au fost confirmate prin declarațiile date în faza de urmărire penală de către martorii Coman Gigel și Răducanu Claudiu (filele 264, 265, vol.2, dosar u.p.).

Declarațiile date în cursul urmăririi penale, de martorii Rădoi Mirel și Marin Petre , prin care aceștia au negat conținutul convorbirilor telefonice avute cu inculpatul Becali George, sunt neadevărate, fiind infirmate de coroborarea celorlalte probe administrate în cauză.

Astfel, martorul Coman Gigel a relatat , în declarația sa , că martorul Petre Marin i-a transmis informații despre oferta financiară din partea clubului „Steaua București” în situația unui rezultat favorabil în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj” (fila 264, vol.2, dosar u.p.).

O altă dovadă a activității infracționale, desfășurată de inculpatul Becali George, este reprezentată de convorbirea telefonică din data de 06.05.2008 (ora 21:15 min.) dintre acesta și martorul Manca Pompiliu (președinte al Partidului Noua Generație – filiala Cluj), din care rezultă că acesta i-a explicat inculpatului faptul că, printr-un intermediar, „profesorul Volcinschi”, a fost transmisă căpitanului de echipă Goga Dorin și președintelui Anton Doboș oferta de bani promisă jucătorilor echipei „Universitatea Cluj”(filele 160-162 , vol. 4, dosar u.p.).

La data de 06.05.2008, între inculpații Becali George și Sponte Teia a avut loc o convorbire telefonică, prin care acesta din urmă a fost chemat la „Palat” (imobilul din

ce aparține inculpatului), unde i s-a cerut ca împreună cu alte două persoane să plece la Cluj (fila 339, vol.4, dosar u.p.).

Astfel, la data de 06.05.2008, inculpatul Sponte Teia împreună cu cele două gărzi de corp – martorii Dediu Ștefan și Popa Marcel – s-au deplasat în municipiul Cluj Napoca cu un autoturism marca BMW - X5, de culoare neagră, având asupra lor suma de 1,7 milioane euro, urmând să se întâlnească cu martorul Coman Gigel – fotbalist la echipa „Universitatea Cluj” și cu președintele clubului de fotbal „Universitatea Cluj” – Doboș Anton.

Cu acea ocazie, inculpatul Sponte Teia i-a asigurat pe aceștia că în situația în care „Universitatea Cluj” va câștiga meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj” sau se va obține un rezultat de egalitate, banii vor ajunge la toți fotbaliștii clubului universitar conform ofertelor transmise de către inculpatul Becali George.

La aceeași dată , 06.05.2008, inculpatul Becali George l-a sunat din nou pe inculpatul Sponte Teia, care se afla în apropierea municipiului Cluj Napoca transmițându-i acestuia numărul de telefon al fotbalistului Gigel Coman. În cadrul discuției telefonice avute cu acesta, inculpatul Becali George l-a atenționat pe inculpatul Sponte Teia în legătură cu mesajul ce urma a fi transmis prin intermediul martorului Coman Gigel către toți jucătorii de fotbal ai „Universității Cluj”, precizându-i totodată că fiecare dintre aceștia vor lua „câte o bucată”, adică câte o sută de mii de euro.

Din cuprinsul convorbirii, rezultă că cei doi inculpați au stabilit ca pe durata meciului, inculpatul Sponte Teia să fie însoțit de către martorii Coman Gigel și Bendorfean Traian (prieten și asociat al numitului Anton Doboș), aceasta reprezentând dovada și garanția faptului că suma de 1,7 milioane euro va fi remisă, prin intermediul celor doi, jucătorilor de fotbal și președintelui clubului „Universitatea Cluj”. Referindu-se la Anton Doboș, inculpatul Sponte Teia a folosit expresia „ăl mare”, iar în legătură cu Coman Gigel, a folosit expresia „ăsta micu”, aspecte care se coroborează cu expresiile de aceeași natură cu caracter simulat folosite de către inculpatul Becali George.(fila 316, vol.4, dosar u.p.).

Tot astfel, din conținutul convorbirilor telefonice din data de 07.05.2008, rezultă că inculpatul Becali George l-a contactat din nou pe inculpatul Sponte Teia, ocazie cu care acesta din urmă l-a asigurat că „totul este în regulă”, confirmându-i că s-a întâlnit cu Anton Doboș , căruia i-a arătat banii și i-a transmis promisiunea că în cazul unui rezultat favorabil, aceștia vor ajunge la jucătorii de fotbal (fila 317, vol.4, dosar u.p.).

Se observă astfel, că discuțiile dintre inculpații Sponte Teia și Becali George se coroborează cu declarația, la acea dată, a învinutului Doboș Anton, care a susținut că în noaptea respectivă, inculpatul Sponte Teia i-a arătat o geantă ce conținea banii promiși echipei „Universitatea Cluj” de către inculpatul Becali George.

La data de 07.05.2008, inculpatul Sponte Teia l-a contactat pe martorul Bendorfean Traian, căruia i-a solicitat să-i transmită lui Anton Doboș mesajul că tot ceea ce au discutat rămâne valabil, stabilind că-l va suna din nou pentru o posibilă întâlnire(filele 293-294, vol.4, dosar u.p.).

La rândul său, martorul Bendorfean Traian i-a transmis lui Doboș Anton un mesaj telefonic, prin care-i confirma ceea ce discutase anterior cu inculpatul Sponte Teia, și anume: „M-a sunat TEIA. Totul este cum ai cerut tu” (fila 294, vol.4, dosar u.p.).

Mesajul telefonic susmenționat reprezenta dovada faptului că inculpatul Sponte Teia se întâlnise cu martorul Bendorfean Traian, că lucrurile erau puse la punct în sensul stabilit, adică acela că, după meci, în condițiile unui rezultat favorabil, urma să se stabilească locația și ora remiterii banilor. Acest fapt rezultă din declarația numitului Doboș Anton (fila 111, vol.2, dosar u.p.).

De altfel, în cursul urmăririi penale, martorul Bendorfean Traian a declarat că Anton Doboș i-a solicitat să vizioneze meciul de fotbal împreună cu inculpatul Sponte Teia, stabilind ca loc de întâlnire zona hotelului „OLIMP” din municipiul Cluj Napoca (a se vedea procesul-verbal de transcriere de la fila 300, vol.4, dosar u.p.).

Referindu-se la locul și scopul acestei întâlniri, martorul Bendorfean Traian a declarat că atunci când a ajuns în zona respectivă l-a observat și pe martorul Coman Gigel, care i-a confirmat că vor merge împreună să vizioneze meciul de fotbal, fiind invitat în acest sens chiar de către inculpatul Sponte Teia (filele 126-132, vol.2, dosar u.p.).

După ce martorii Bendorfean Traian și Coman Gigel s-au întâlnit, la locul respectiv nu a venit inculpatul Sponte Teia, așa cum era așteptat, ci unul dintre agenții de pază ai acestuia, respectiv martorul Dediu Ștefan.

Acesta din urmă le-a transmis celor doi că sunt așteptați de inculpatul Sponte Teia la restaurantul „AROMA”, situat pe Dealul Feleacului, la ieșirea din municipiul Cluj Napoca, locație unde s-au și întâlnit. În scopul de a viziona meciul împreună și de a urmări rezultatul acestuia, iar în cazul în care s-ar fi obținut un rezultat favorabil (egal sau victorie în meciul „Universitatea Cluj” – „C.F.R.1907 Cluj”) ar fi fost puse la punct detaliile privind remiterea banilor către echipa „Universitatea Cluj” (a se vedea procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice, filele 302, 303, 305, 306, vol.4, dosar u.p.).

Este de observat în acest demers atitudinea prudentă a inculpatului Sponte Teia, de a nu fi fost prezent la locul de întâlnire stabilit telefonic cu martorul Bendorfean, încercând să prevină o eventuală surprindere a demersului infracțional printr-o operațiune de interceptare a localizării acestuia.

Cu toate că regulamentul de ordine interioară al clubului și regulamentele F.R.F. interziceau martorului Coman Gigel, jucător de fotbal activ al „Universității Cluj”, să se întâlnească înaintea unui meci de fotbal cu oficialii altor echipe concurente din Liga I de fotbal, acesta a declarat că a acceptat să vadă meciul împreună cu inculpatul Sponte Teia – vicepreședinte al Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București”, urmare a invitației acestuia, deși, în realitate, și-ar fi dorit să fie prezent în

tribunele stadionului chiar dacă nu avea drept de joc pentru etapa din 7 mai 2008 (filele 264-271, vol.2, dosar u.p.).

În intervalul orar 17:00 - 19:00 , în incinta restaurantului "AROMA", inculpatul Sponte Teia împreună cu martorii Bendorfean Traian, Coman Gigel și cu una din gărzile de corp, au vizionat meciul de fotbal dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj” care s-a finalizat cu scorul de 0-1, situație în care echipa „Steaua București” a rămas pe locul doi al clasamentului Ligii I de fotbal. Astfel echipa „C.F.R. 1907 Cluj” a câștigat titlul de Campioană Națională a Ligii I de Fotbal.

Urmare a faptului că echipa „Universitatea Cluj” a pierdut meciul respectiv, devenea o certitudine împrejurarea că sumele de bani promise de inculpatul Becali George - finanțatorul clubului „Steaua București” nu mai puteau fi remise către fotbaliștii clubului „Universitatea Cluj”.

Așa fiind, din punct de vedere juridic însă, cum s-a făcut referire în considerentele de la punctul 1 din opinia separată, infracțiunile de luare și dare de mită, prevăzute de art. 254 și art. 255 Cod penal, erau deja consumate, în modalitățile normative dictate de textele de lege, sub forma promisiunii și a acceptării unor astfel de promisiuni de către persoane care aveau calitatea de funcționar, în sensul legii penale.

Referitor la percheziția efectuată la data de 07.05.2008, se reține că în autoturismul marca Ford Focus au fost identificați prin legitimare: Sponte Teia, Bendorfean Traian, Coman Gigel și cei doi agenți de pază Dediu Ștefan Fănuș și Popa Marcel, iar în portbagajul acestuia a fost găsită o geantă de voiaj marca „LOTTO”, în interiorul căreia s-a identificat o geantă, mult mai mică, de culoare maro, marca „SPRIDER”, în care se aflau mai multe „teancuri” cu bancnote de 500 de euro înfășurate într-o pungă din plastic inscripționată „Credit Europe Bank” (filele 1,2,6-15, vol. 5, dosar u.p.).

Întrebat în legătură cu suma de bani identificată, inculpatul Sponte Teia nu a declarat cuantumul acesteia, arătând doar că banii erau destinați achiziționării unui teren, pentru care nu a putut prezenta documente sau informații în legătură cu localizarea acestuia.

În urma demersurilor judiciare efectuate, s-a constatat că suma de bani găsită asupra inculpatului Sponte Teia era de 1.700.000 euro, sumă care nu a fost justificată la momentul respectiv de niciun înscris dovăditor.

După identificarea sumei de bani în condițiile arătate, pus sub învinuire la data de 07.05.2008, Becali George și-a construit propria apărare în scopul de a se sustrage răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită.

În aceste condiții este de remarcat faptul că pe lângă apărările exprimate public prin mijloacele mass-media, în perioada imediat următoare, inculpatul Becali George a purtat mai multe convorbiri telefonice cu diverse persoane din anturajul său, cărora le-a prezentat argumentele pe care le va folosi în eventualitatea formulării unor acuzații de corupție, în sensul respingerii acestora, sfătuindu-se cu aceștia chiar și în legătură cu modalitatea cea mai potrivită de abordare a problemelor juridice generate de această situație.

Astfel, în convorbirea telefonică din data de 09.05.2008 (ora 09:34 min.), inculpatul Becali George i-a explicat președintelui Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București” S.A., Valeriu Argăseală, că pentru suma de 1,7 milioane euro, urma să facă un contract de sponsorizare cu echipa „Universitatea Cluj”, iar clubul la rândul său în funcție de randament și evoluție ar fi dat prime fiecărui fotbalist în parte. (filele 176-178, vol.4, dosar u.p.)

La data de 09.05.2008 (ora 13:03 min.), în convorbirea telefonică avută cu președintele Ligii Profesioniste de Fotbal, Dumitru Dragomir, inculpatul Becali George i-a explicat acestuia că banii oferiți ar fi intrat în posesia echipei „Universității Cluj” sub forma unei sponsorizări, iar acest club la rândul său dădea prime, chestiune care nu poate fi interpretată drept mită.

În replică, oficialul forului fotbalistic menționat, i-a atras atenția că o astfel de procedură de premiere este interzisă de regulament și că este pasibil de sancțiuni, conform Regulamentului F.R.F.

Inculpatul Becali George, într-un limbaj suburban, i-a răspuns acestuia că nu-l vor afecta sancțiunile Federației Române de Fotbal (filele 187-191, vol.4, dosar u.p.).

În discuția cu oficialul Ligii Profesioniste de Fotbal, inculpatul Becali George a recunoscut, în mod voluntar, că suma de 1,7 milioane euro era destinată clubului „Universitatea Cluj”, acceptând în acest sens chiar și o posibilă sancțiune pe linie disciplinară din partea Federației Române de Fotbal.

O altă convorbire cu conținut similar a avut loc la data de 09.05.2008 (ora 16:42 min.), când inculpatul Becali George l-a contactat pe inculpatul Teia Sponte și i-a transmis că nu vor fi probleme în legătură cu învinuirile aduse de către procurori, întrucât se va apăra spunând că urma să facă o sponsorizare către club, chestiune care nu înseamnă mită (fila 197, vol.4, dosar u.p.).

În aceeași zi (ora 18:10 min.), derutat în legătură cu propriile sale versiuni de apărare , inculpatul Becali George l-a sunat pe finanțatorul clubului de fotbal „Dacia Mioveni” - Nețoiu Gigi și i-a explicat că suma de 1,7 milioane euro ar fi constituit contravaloarea unor suprafețe de teren pe care dorea să le achiziționeze. În continuarea dialogului și la insistențele interlocutorului său, Nețoiu Gigi, inculpatul a revenit asupra propriei argumentații, rămânând în acord cu acesta, că de fapt ar fi pregătit banii pentru jucători, dar pe parcurs s-a răzgândit constatând că nu este bine să procedeze astfel (filele 199-202, vol.4, dosar u.p.).

În ziua următoare, la data de 10.05.2008 (ora 01:14 min.), inculpatul Becali George a apelat la telefon o altă persoană, căreia i s-a adresat cu apelativul „CANCELARE”, prezentându-i această nouă versiune de apărare cu mențiunea, că de acum încolo va premia toate echipele prin intermediari, ca să nu poată fi sancționat de către F.R.F., iar jucătorul de fotbal nu poate fi catalogat ca fiind funcționar, întrucât este prestator de servicii și nu poate primi mită (filele 210-218, dosar u.p.).

În același context, este relevantă convorbirea telefonică pe care inculpatul Becali George o are la data de 10.05.2008 (ora 12:10 min.) cu un anume „Cladoveanu”, în care inculpatul a recunoscut că l-a sunat pe căpitanul echipei de fotbal „Universitatea Cluj”, martorul Goga Dorin Ioan, căruia i-a promis câte 100.000 euro pentru fiecare jucător în parte, menționând că, de fapt, s-a gândit ca banii să

între în posesia clubului universitar sub forma unei sponsorizări, situație care din punctul său de vedere nu putea fi catalogată drept infracțiune de corupție, ci doar abatere sportivă, situație în care va scăpa de dosarul penal (filele 219-222, vol.4, dosar u.p.).

Din strategia de apărare construită de inculpatul Becali George, în forma mai sus redată, rezultă intenția acestuia de a disimula adevăratul demers întreprins de acesta pentru mituirea jucătorilor de fotbal, convins fiind de faptul că a fost interceptat și înregistrat telefonic în legătură cu întreaga activitate infracțională desfășurată, la care ne-am referit și pe care am reținut-o din probatoriul analizat și coroborat în cauză.

În faza de urmărire penală, au fost audiați toți jucătorii de fotbal ai clubului "Universitatea Cluj", aflați pe foaia de joc pentru meciul din data de 07.05.2008, precum și antrenorii echipei, pentru a se stabili dacă oferta finanțatorului clubului „Steaua București” – inculpatul Becali George, era cunoscută de către aceștia.

Din aceste declarații rezultă că o parte dintre jucători, au aflat despre existența ofertei de bani a inculpatului Becali George, direct de la acesta sau de la persoane din anturajul său, iar o altă parte a echipei a fost informată despre premiere, de către președintele clubului, numitul Anton Doboș, confirmându-se astfel conținutul convorbirilor telefonice anterior menționate.

Astfel, martorul Coman Gigel a declarat că a fost contactat în data de 5 mai 2008, de către jucătorul de fotbal al F.C. „Steaua București” Petre Marin, care i-a transmis mesajul inculpatului Becali George în sensul obținerii unei prime financiare, cu solicitarea de a comunica mai departe către echipă acest mesaj (filele 264-272, vol.2, dosar u.p.).

Martorul Goga Dorin Ioan a confirmat în declarația sa că, în noaptea de 4 spre 5 mai 2008, a fost contactat telefonic de inculpatul Becali George, care i-a comunicat oferta de 100.000 euro pentru fiecare jucător al „Universității Cluj”, în total 1.400.000 euro, pentru toți cei 14 fotbaliști ce urmau a fi desemnați să joace în 7 mai 2008 (11 jucători titulari și 3 rezerve). Martorul a confirmat, de asemenea, că președintele Doboș Anton a comunicat în data de 6 mai 2008, tuturor jucătorilor de fotbal ai „Universității Cluj” faptul că vor primi aproximativ 1,5 milioane euro, în cazul unui rezultat favorabil, discuția având loc în restaurantul hotelului „RIMINI” unde echipa se afla în cantonament (filele 273-289, vol.2, dosar u.p.).

Declarația martorului Goga Dorin Ioan este confirmată de declarația martorului Mureșan Darius Silviu, cameraman în cadrul clubului „Universitatea Cluj”, care a arătat că se afla împreună cu Goga Dorin în momentul când acesta a fost sunat de inculpatul George Becali și că a ascultat convorbirea dintre cei doi, auzind foarte clar, cum acesta din urmă promitea sumele de bani menționate anterior fotbaliștilor echipei „Universitatea Cluj” (filele 290-295, vol.2, dosar u.p.).

În același context, martorul Cojocaru Mircea Gheorghe, fost antrenor al fotbalistului Goga Dorin Ioan, a declarat că acesta din urmă l-a sunat în noaptea de 05.05.2008 și i-a redat convorbirea pe care acesta a avut-o cu Becali George în legătură cu premiarea echipei „Universitatea Cluj”,

context în care l-a sfătuit să anunțe conducerea clubului universitar (filele 328-329, vol. 2, dosar u.p.).

În cursul urmăririi penale au fost audiați și ceilalți jucători de fotbal de la clubul „Universitatea Cluj” aflați pe foaia de joc pentru meciul din 07.05.2008, respectiv Bunea Zeno Marius, Moldovan Călin, Șoltuz George, Budean Petru Ovidiu, Jovanovic Nemanja, Silvășan Cristian Radu, Răducanu Claudiu care au declarat că în seara zilei de 5 mai 2008, Anton Doboș, președintele clubului „Universitatea Cluj”, i-a convocat în restaurantul hotelului “RIMINI” din Cluj Napoca, unde le-a comunicat că vor primi suma de 1,5 milioane de euro, în cazul în care vor obține un rezultat bun în meciul cu rivala “CFR 1907 Cluj” (filele 297-314, vol. 2, dosar u.p.).

Alți martori care au confirmat că președintele clubului „Universitatea Cluj”, Anton Doboș, a transmis jucătorilor de fotbal oferta de 1,5 milioane de euro din partea clubului „Steaua București” sunt: Meszaros Arpad, antrenor principal al “Universității Cluj”, Vădăna Sorin, director sportiv și Popescu Marius, antrenor secund (filele 315-327, vol. 2, dosar u.p.).

Declarațiile martorilor, anterior menționați, se coroborează cu declarația numitului Doboș Anton, care a confirmat că la data de 06.05.2008, a convocat jucătorii de fotbal ai echipei “Universitatea Cluj” în restaurantul hotelului „RIMINI”, unde se aflau în cantonament și le-a comunicat că vor primi suma de 1,5 milioane de euro din partea clubului „Steaua București” în cazul în care vor obține un rezultat favorabil în meciul cu echipa “C.F.R. 1907 Cluj” din data de 7 mai 2008 (filele 108-112, vol. 2, dosar u.p.).

Din declarațiile oficialilor clubului de fotbal „Universitatea Cluj” rezultă că niciodată aceștia nu au fost contactați de clubul de fotbal „Steaua București” pentru o posibilă sponsorizare în legătură cu meciul din ultima etapă, în schimb o mare parte dintre jucătorii de fotbal cunoșteau despre existența unei posibile “premierii” din partea inculpatului Becali George, în cazul unui rezultat favorabil.

Din probatoriul administrat în cauză, în faza de urmărire penală, rezultă că inculpatul Becali George a mai încercat să „motiveze” financiar jucătorii altor echipe concurente din Liga I de fotbal, în legătură cu alte meciuri disputate în returul ediției 2007-2008 al Campionatului Național al Ligii I de Fotbal.

Starea de fapt mai sus reținută este susținută întocmai și de materialul probator administrat în faza de cercetare judecătorească.

Astfel, în declarația sa (fila 212, vol. 1, dosar instanță), inculpatul Becali George a recunoscut că i-a dat inculpatului Sponte Teia suma de 1,7 milioane euro, că l-a trimis la Cluj și că i-a dat indicații să aștepte telefonul său pentru a-i spune concret ce să facă cu banii.

În aceeași declarație (fila 210 verso, vol. 1, dosar instanță), inculpatul Becali George a afirmat că nu înțelege să folosească în apărarea sa antecontractul de vânzare-cumpărare al terenului și că nu-l interesează respectivul act.

De asemenea, inculpatul a recunoscut (fila 212, vol. 1, dosar instanță) că pentru a doua faptă nu s-a manifestat în același mod, public, dar a precizat că le transmisese mesaje jucătorilor de fotbal și că ar fi dorit ca banii să se înregistreze oficial la clubul de fotbal „Universitatea Cluj”, astfel încât să se plătească în mod legal sumele de premiere, inclusiv impozitele către stat.

Din declarația inculpatului Sponte Teia (fila 236 verso, vol. 1, dosar instanță), rezultă că acesta a recunoscut că inculpatul George Becali i-a spus că o țină legătura cu el prin telefon și că o să-i dea instrucțiuni atunci când o să ajungă la Cluj Napoca.

În declarația sa (fila 240, vol. 1), martorul Goga Dorin Ioan, căpitan al echipei „Universitatea Cluj”, a confirmat că înainte de meciul „Universitatea Cluj” – „C.F.R. 1907 Cluj” a avut o discuție telefonică cu inculpatul Becali George, care i-a spus că echipa lui trebuie să câștige și că pentru aceasta vor fi premiați cu suma de 1.400.000 euro, respectiv cu 100.000 euro pentru fiecare jucător, având în vedere și rezervele care intră în teren în timpul meciului.

Martorul a mai declarat că, în urma discuției cu inculpatul Becali George, și-a anunțat conducerea, respectiv pe numitul Doboș Anton, care, la un anumit moment, i-a anunțat pe toți componenții echipei într-o ședință tehnică, înainte de meci, că vor primi o primă specială de 1.500.000 euro.

A mai precizat martorul Goga Dorin Ioan faptul că nu se mai întâmplase niciodată să li se spună despre o asemenea premiere, însă de data aceasta era un meci special, în sensul că dacă echipa sa reușea să câștige, echipa „Steaua București” ar fi devenit campioană.

Martorul Moldovan Călin, jucător de fotbal la echipa „Universitatea Cluj”, a declarat (fila 242 verso, vol 1, dosar instanță), a declarat că înainte de meciul „Universitatea Cluj” – „C.F.R. 1907 Cluj”, președintele clubului de fotbal „Universitatea Cluj”- numitul Doboș Anton i-a spus că vor avea o primă în sumă totală de 1.500.000 euro, cu condiția să nu piardă meciul. A mai declarat martorul că nu li s-a precizat de unde proveneau banii, dar din surse „media” a înțeles că vor fi premiați de clubul de fotbal „Steaua București”.

De asemenea, în declarațiile lor (filele 243 și 245, vol.1, dosar instanță) martorii Budean Petru Ovidiu și Bunde Zeno Marius, fotbaliști la „Universitatea Cluj”, au confirmat că înainte de meci, numitul Doboș Anton le-a spus că dacă nu vor pierde meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” vor avea o primă specială în sumă totală de 1.500.000 euro, iar din mijloacele mass-media au auzit că domnul Becali George ar fi promis o sumă mare de bani dacă nu pierdeau meciul respectiv.

Martorul Cojocaru Mircea Gheorghe, antrenor secund la „Universitatea Cluj”, a declarat (fila 264 verso, vol.1, dosar instanță), că într-o zi de sâmbătă, înaintea meciului cu echipa „CFR 1907 Cluj”, l-a sunat martorul Goga Dorin Ioan, care i-a spus că ar fi fost sunat de inculpatul Becali George, fără a-i da alte amănunte, dar din experiența avută anterior cu echipa sa Gloria Bistrița în anul 2006 și-a dat seama că Goga ar fi fost în pericol dacă nu anunța conducerea clubului, ceea ce l-a și sfătuit să facă.

În declarația sa (fila 266 verso, vol. 1, dosar instanță), martorul Vădana Sorin, director sportiv al echipei „Universitatea Cluj”, a confirmat faptul că numitul Doboș Anton i-a convocat pe toți fotbalistii echipei și le-a spus că prima pentru meciul din ultima etapă va fi cu mult mai mare decât prima obișnuită acordată de club. A precizat martorul că a auzit de o sumă de „1,5”, însă alte amănunte nu cunoaște.

Martorul Mititelu Adrian Marin , în declarația sa, (filele 53-55 ,vol.2, dosar instanță) a confirmat autenticitatea convorbirii telefonice pe care a avut-o cu inculpatul Becali George în luna mai 2008, pe care organele de anchetă i-au pus-o la dispoziție pentru a fi ascultată. Referitor la această convorbire, martorul a arătat că nu și-ar fi dorit să câștige campionatul nici C.F.R. Cluj și nici Steaua București, dar în cazul în care ar fi câștigat Steaua , acesta ar fi fost răul cel mai mic.

Martorul Mititelu Adrian a mai declarat că era convins că meciul de fotbal „Universitatea Cluj” – „C.F.R. 1907 Cluj” va fi „blat” și că inculpatul George Becali intenționa să dea bani pentru a evita „blatul”.

În continuare a afirmat că dacă ar fi câștigat titlul de campioană, pentru echipa „Steaua București” ar fi fost inerente beneficiile de natură sportivă, dar și beneficiile materiale, în sensul că era primul an în care o echipă românească ar fi participat direct în grupele competiției europene de fotbal intercluburi „Champions League” din postura de campioană națională. Suma de bani ar fi fost de 15-20 milioane de euro, cam cât a încasat și echipa „C.F.R. 1907 Cluj” , dar echipa „Steaua București” ar fi avut șansele unui câștig și mai mare, fiind o echipă mai cunoscută.

În declarația sa (fila 211 verso, vol. 2, dosar instanță), martorul Mureșan Darius Silviu, cameraman la echipa „Universitatea Cluj”, a precizat că este prieten cu martorul Goga Dorin Ioan și că a fost împreună cu acesta când a fost sunat de inculpatul Becali George, după meciul de fotbal Dinamo - Steaua din etapa a 29-a a campionatului Ligii I la fotbal, ediția 2007-2008. Martorul a declarat că, din curiozitate, și-a apropiat urechea de telefonul prietenului său și a recunoscut vocea inculpatului Becali George. Astfel, a auzit cum inculpatul i-a promis martorului Goga și coechipierilor acestuia suma de 100.000 euro pentru fiecare, pentru ca echipa lor să nu piardă meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”.

De asemenea, martorul Mureșan Darius Silviu a declarat că a auzit cum martorul Goga Dorin Ioan i-a răspuns inculpatului Becali George că nu vrea să fie implicat în așa ceva și că va anunța conducerea clubului său, iar inculpatul Becali George i-a răspuns acestuia că va trimite la Cluj suma de 1.700.000 euro în numerar și că va vorbi personal cu Doboș Anton despre oferta financiară.

Martorul Marin Petre a declarat (fila 6, vol.3, dosar instanță) că îl cunoaște pe martorul Gigel Coman de cca 10-15 ani, fiind în relații foarte bune, chiar rudă cu acesta și că i-a dat inculpatului Becali George numărul de telefon al acestuia.

De asemenea, martorul Marin Petre a confirmat ca fiind autentic conținutul convorbirii telefonice avute cu inculpatul Becali George la data de 06.05.2008 (ora 12:46 min.), dar a afirmat că inculpatul îi era patron și astfel nu putea să aibă alt comportament.

În declarația sa (fila 112, vol.4, dosar instanță), martorul Șoltuz George, fotbalist la „Universitatea Cluj”, a confirmat că numitul Doboș Anton i-a anunțat pe toți componenții echipei de fotbal că în cazul în care vor câștiga partida cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, vor primi fiecare câte o primă consistentă. A mai declarat că nu știa de ce președintele clubului – Doboș Anton i-a anunțat că vor fi premiați, pentru că indiferent de rezultat, echipa lor era retrogradată. A precizat că a aflat seara de la televizor despre scandalul legat de oferta făcută de inculpatul Becali George, cu referire la meciul respectiv.

Martorul Manea Pompiliu a confirmat în declarația sa (filele 152-153, vol.4, dosar instanță), conținutul convorbirii telefonice pe care a avut-o cu inculpatul Becali George la data de 06.05.2008.

Am apreciat necesar a face referiri la probatoriul administrat în cauză, separat în faza de urmărire penală și separat în faza cercetării judecătorești, tocmai pentru a evidenția în mod clar, neechivoc, că probatoriul administrat în faza de urmărire penală se coroborează cu probatoriul administrat în faza de cercetare judecătorească cu privire la fiecare împrejurare reținută în expositivul rechizitoriului.

Referitor la încadrarea juridică dată faptei comise de inculpatul Becali George, aceea de dare de mită, prev. de art. 255 alin.1 Cod penal, Înalta Curte reține următoarele:

Din analiza documentelor puse la dispoziție de clubul de fotbal „Universitatea Cluj” (vol.7, dosar u.p), rezultă că 7 jucători aflați pe foaia de joc pentru meciul din 7 mai 2008, aveau contracte de muncă, respectiv Goga Dorin Ioan (fila 67), Milan Jovanovic (fila 29), Nemanja Jovanovic (fila 45), Cordoș Andrei (fila 87), Moldovan Călin (fila 117), Buș Laurențiu (fila 125), Sabo Radu (fila 278), iar pentru ceilalți existau convenții civile de prestări servicii, după cum urmează: Budean Petru (fila 231), Edvan Correia (fila 207), Erison Santos (fila 215), Merlier Pieter (fila 301), Șoltuz George (fila 226), Bundeă Zeno (fila 240), Răducanu Claudiu (fila 243), Băd Flavius (fila 247), Alves da Silva (fila 256), Silvășan Cristian (fila 312), Izepon Andre (fila 334).

Tot din analiza documentelor menționate, rezultă că numitul Doboș Anton, președinte al clubului „Universitatea Cluj”, își desfășura activitatea în baza unui contract individual de muncă, aflat la filele 25-28 din volumul 7, dos.u.p..

Referitor la calitatea de funcționar a jucătorului de fotbal de la clubul „Universitatea Cluj”, instanța reține că, raportat la dispozițiile art. 147 alin.2 Cod penal, considerentele de ordin juridic redactate la punctul 1 din opinia separată se verifică și în ceea ce privește situația analizată la punctul 2, cu următoarele precizări:

Cei 7 jucători de fotbal și președintele de club sunt funcționari în sensul legii penale, neexistând nici o controversă în privința persoanelor care își desfășoară activitatea în baza unui contract de muncă, care conferă calitatea de salariat.

Din interpretarea coroborată a celor două alineate ale art.147 Cod penal, exercitarea atribuției de funcționar se poate face cu orice titlu, indiferent de cum a fost investită persoana respectivă și fără a avea relevanță dacă activitatea este retribuită sau are caracter gratuit, important fiind ca persoana în cauză, jucătorul de fotbal, să-și îndeplinească obligațiile asumate în baza unui raport de muncă.

Prevederile art.11 și art.12 din "Regulamentul privind Statutul și transferul jucătorului de fotbal", stabilesc că un jucător de fotbal își poate desfășura activitatea în sensul participării la procesul de instruire și la jocurile oficiale pentru un club sportiv, atât în baza unui contract individual de muncă care are ca efect dobândirea calității de salariat, cât și în baza unei convenții civile care generează aceleași drepturi și obligații cu cele ale contractului individual de muncă. Singura diferență între cele două situații juridice, este reprezentată de lipsa asigurărilor sociale și de șomaj pentru fotbalistul care activează în baza unei convenții civile.

Întrebarea care se pune este aceea dacă o persoană încadrată pe baza unei convenții civile poate fi considerată funcționar, în sensul art. 147 alin. 2 din Codul penal, și pe cale de consecință poate fi subiect activ al infracțiunii de dare de mită.

De remarcat este faptul că textul folosește denumirea de „orice salariat”.

Această denumire ridică întrebarea dacă ea se referă la salariații cu contract de muncă sau și la persoanele încadrate pe bază de convenție civilă.

Opinăm în sensul că persoana care exercită o însărcinare în serviciul unei persoane juridice are calitatea de funcționar, indiferent dacă este sau nu încadrată cu carte de muncă.

Convenția civilă, încheiată în temeiul dispozițiilor Codului civil, este acordul de voință, consemnat în scris, între un jucător de fotbal și un club afiliat având ca obiect drepturile și obligațiile reciproce care decurg din practicarea jocului de fotbal în antrenamente și competiții.

Drepturile și obligațiile sunt similare celor cărora le dă naștere contractul individual de muncă, cu deosebirea că nu creează raporturi de muncă.

Convenția civilă nu produce, ca efect, dobândirea calității de salariat, iar jucătorii care încheie un asemenea contract cu un club nu beneficiază de drepturi de asigurări sociale și nici de drepturile prevăzute de legislația privind protecția șomerilor.

La încheierea convenției civile se aplică prin analogie prevederile „Regulamentului privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, referitoare la contractele de muncă, cu excepția celor contrare naturii sale.

Așa fiind, pentru a determina calitatea unui jucător de fotbal este necesară determinarea naturii juridice a raporturilor în care se află acesta cu structura sportivă.

Așadar, în legătură cu ceilalți jucători de fotbal care aveau încheiate convenții civile de prestări servicii cu „Universitatea Cluj”, rezultă că și aceștia sunt funcționari în sensul art.147 alin. 2 Cod penal, text de lege care nu condiționează această calitate de existența unui raport de muncă, de natura celui reglementat de Codul Muncii și nici de stabilirea unei retribuiții în condițiile aceluiași cod.

Prin prisma acestor considerente, analizând conținutul contractelor de muncă și al convențiilor civile ale jucătorilor de fotbal susmenționați, rezultă că aceștia sunt, prin natura clauzelor contractuale și a raporturilor în care aceștia se află cu clubul „Universitatea Cluj”, funcționari în sensul reglementat de art.147 alin.2 Cod penal.

Fără a face distincție între jucătorul de fotbal care are contract de muncă și cel care are convenție civilă, regulamentul stabilește la articolul 5, drepturi și obligații identice pentru jucătorii profesioniști .

În cauză, se apreciază, indiferent de faptul dacă jucătorul profesionist de fotbal activează la clubul „Universitatea Cluj” în baza unui contract de muncă sau a unei convenții civile de prestări servicii, că acesta dobândește calitatea de funcționar în sensul art.147 alin.2 Cod penal, fiind întrunite cumulativ cele două condiții cerute de lege, respectiv – îndeplinirea unei însărcinări în interesul unei persoane juridice, în speță Societatea Comercială Sportivă - Club Fotbal Municipal „Universitatea Cluj” S.A., pe baza unui raport de muncă generat de contractul încheiat între cele două părți.

Un aspect esențial care trebuie analizat în legătură cu calitatea de funcționar a jucătorului de fotbal și implicit calitatea de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, este acela legat de atribuțiile sau îndatoririle sale de serviciu la care este obligat prin natura profesiei sale.

În stabilirea acestor atribuții, se pornește de la contractele individuale de muncă sau cele de prestări servicii prin care jucătorului de fotbal îi revin obligațiile de a respecta disciplina muncii și fidelitatea față de angajator în exercitarea atribuțiilor de serviciu precum și cele prevăzute în Regulamentul intern privind activitatea fotbalistică a clubului, act impus prin articolul 16 din Regulamentul privind Statutul și transferul jucătorului de fotbal.

În capitolul 4 intitulat „Drepturile și obligațiile jucătorului”, subpunctul 4.2.3, sunt prevăzute în mod expres următoarele obligații care trebuie respectate pe timpul derulării competițiilor, și anume: „jucătorilor le este interzis să creeze și să întrețină relații cu persoane din cadrul echipelor adverse sau din anturajul acestora; orice fel de relații în acest sens trebuie anunțate în scris conducerii executive a clubului; jucătorilor le este interzisă discutarea sau negocierea rezultatelor jocurilor cu persoanele nonfinalizate la paragraful anterior. Orice tentativă a vreunei persoane de a influența prestația unui jucător, va fi comunicată de jucătorul în cauză, de îndată conducerii executive și antrenorului echipei; jucătorul este obligat să contribuie cu toate resursele sale fizice și psihice, în limitele regulamentare pentru obținerea victoriei ”.

Prevederile din Regulamentul intern al clubului se completează, conform paragrafului punctului 8.1. din capitolul „Dispoziții finale”, cu Regulamentul Federației Române de Fotbal privind

Statutul și transferul jucătorilor de fotbal care la art.5, paragraful 5.4. litera "b" prevede că jucătorului profesionist de fotbal i se impune "să facă toate eforturile specifice ocupației de jucător profesionist la nivelul pregătirii și posibilităților profesionale, în scopul îndeplinirii obiectivelor de instruire și de performanță stabilite de club".

În consonanță cu dispozițiile legale susmenționate, în Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal, la articolul 60 intitulat „Corupția”, este incriminată la punctul 1 „fapta persoanei care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al F.R.F./L.P.F./A.J.F., unui arbitru, jucător sau unui oficial în nume propriu sau al unui terț în scopul de a-l determina să încalce Regulamentele F.R.F./L.P.F./A.J.F.”

În mod corelativ, la punctul 2 al art. 60 este incriminată sub forma corupției pasive „fapta unei persoane de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui oficial al unui club sau unui terț în beneficiul unui club, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-unul sau în mai multe jocuri”.

Astfel, cele două texte ale Regulamentului F.R.F. incriminează atât corupția pasivă cât și activă existând similitudini evidente între aceste norme și prevederile Codului penal, cu mențiunea că un astfel de comportament infracțional, precum cel al inculpatului Becali George, este sancționat fără discuții de ambele reglementări, prevalând în mod evident răspunderea penală instituită de legea națională - Codul penal român în vigoare.

Așa cum s-a mai arătat, din interpretarea coroborată a normelor inserate în regulamentele indicate, rezultă neîndoiește că jucătorul de fotbal profesionist în calitatea sa de funcționar, conform art.147 alin.2 Cod penal, are îndatoriri de serviciu bine determinate în ceea ce privește comportamentul în timpul competițiilor sportive, acesta fiind obligat să depună în timpul unui meci de fotbal toate eforturile necesare pentru obținerea unui rezultat favorabil echipei sale, în condițiile în care, pe lângă remunerație (salariul contractual) poate primi o premiere numai din partea clubului, conform grilelor stabilite prin Regulamentul intern.

Este interzis prin Regulamentul F.R.F. orice formă de premiere financiară sau de altă natură între cluburile de fotbal aflate în aceeași competiție sportivă oficială, sub masca motivației că un astfel de stimul duce la obținerea unui joc mai bun și a unor performanțe îmbunătățite.

Jucătorul de fotbal are o obligație de diligență bine determinată, aceea de a juca fotbal la capacitate maximă pentru obținerea unor performanțe, fără a putea stabili anticipat scorul final.

Altfel, dacă totii finanțatorii ori acționarii cluburilor aflate în Liga I de fotbal ar proceda în maniera concepută de inculpatul Becali George, s-ar pierde notiunea de competiție sportivă.

Deși inculpatul Becali George a încercat să se justifice afirmând în mass-media că de fapt a vrut numai să sponsorizeze clubul "Universitatea Cluj" și că a dorit să se joace un meci corect, adevăratul scop al inculpatului era cu totul altul și anume obținerea unui câștig sportiv și material de către echipa sa "Steaua București" prin eforturile altei echipe concurente din Liga I de fotbal.

Din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul Becali George era dispus să ofere mari sume de bani jucătorilor altor echipe concurente din Liga I de fotbal, sume de bani care de multe ori depășeau salariile pe un an al fotbaliștilor echipelor respective.

Astfel, suma de 100.000 de euro destinată fiecărui fotbalist de la echipa "Universitatea Cluj" care ar fi jucat în partida din 07.05.2008 era mai mare decât oricare salariu anual al vreunui fotbalist de la această echipă, incluzând chiar și primele de joc, suma fiind chiar de 2-3 ori mai mare decât aceste salarii.

Oferirea acestei sume totale de bani de 1,7 milioane euro, o sumă foarte mare pentru fotbalul românesc, care în anul 2008 putea să reprezinte aproape întreg bugetul pe un an al echipei de fotbal "Universitatea Cluj", nu putea avea un scop nobil, de a-și apăra șansele de joc în mod corect, dar cu certitudine avea scopul "comercial" de a "investi" 1 euro pentru a câștiga pe viitor de 10 ori mai mult.

Așa cum am mai precizat, în sezonul competițional imediat următor, 2008-2009, al celei mai prestigioase competiții intercluburi la fotbal, atât din Europa cât și din lume, U.E.F.A. "Champions League", pentru prima dată în istoria competiției, campioana României la fotbal avea acces direct în grupele acesteia.

Din această participare directă în grupele "Champions League", clubul patronat de inculpatul Becali George ar fi primit, în mod cert, suma de 5,5 milioane de euro, reprezentând drepturi financiare acordate de U.E.F.A. pentru fiecare echipă calificată în grupe (fila 67, vol. 9, dosar u.p.).

Inculpatul Becali George a invocat în apărarea sa că oricum echipa lui -"Steaua București" s-a calificat de pe locul 2 din campionat în grupele "Champions League" și a realizat în acest fel, chiar de pe locul 2 în campionat, importante câștiguri financiare.

Dar, această calificare de pe locul 2 nu era sigură, calificarea fiind obținută după disputarea jocurilor de calificare preliminară, unde era posibil ca echipa "Steaua București" să nu aibă un culoar favorabil, adică era posibil să întâlnească adversari mai puternici și să nu se califice în grupele competiției.

Astfel, inculpatul a urmărit ca, prin oferirea acestei sume de 1,7 milioane de euro fotbaliștilor și oficialilor de la echipa "Universitatea Cluj", să-și asigure cu certitudine locul 1 în campionatul Ligii I de fotbal și calificarea directă în grupele "Champions League", pentru a realiza în următorul sezon competițional 2008-2009 câștiguri financiare mai mari și sigure.

Din informațiile preluate de pe site-ul "www.fcsteaua.ro", din articolul "Sunt un băiat deștept care face o afacere" din data de 29.07.2011, clubul de fotbal "Steaua București" a realizat în sezonul competițional 2008-2009 următoarele venituri financiare: 6,88 milioane de euro ca urmare a bonusurilor acordate de U.E.F.A. pentru participarea în "Champions League", 2,32 milioane de euro din vânzarea de bilete în partidele disputate pe teren propriu, 2,5 milioane de euro din drepturile de

imagine, 2,5 milioane de euro din drepturile TV de la Liga profesionistă de fotbal și 3.2 milioane euro din transferurile de jucători, suma totală fiind de aproximativ 18 milioane de euro.

În temeiul considerentelor arătate, instanța reține că fapta inculpatului Becali George de a oferi în perioada 04.05.2008 -07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj” aflați pe foaia de joc pentru meciul din etapa a 34-a - Campionatului Național de Fotbal - Liga I (aproximativ 100.000 euro pentru fiecare), în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „CFR 1907 Cluj” din data de 07.05.2008, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000.

b) infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată (faptă comisă la data de 20.05.2008)

Potrivit art. 290 Cod penal constituie infracțiune, falsificarea unui înscris sub semnătură privată, prin vreunul din modurile arătate în art. 288 Cod penal, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, **în vederea producerii unei consecințe juridice.**

Este de remarcat că în conținutul reglementării se precizează, în mod expres, faptul că acțiunea de falsificare poate fi săvârșită prin contrafacerea seriei sau a subscrierii unui înscris oficial **sau prin alterarea lui în orice mod.**

Deși legea nu definește noțiunea de „înscris sub semnătură privată”, în doctrină este statuat că înscrisul sub semnătură privată este înscrisul care emană de la o persoană particulară și care consemnează raporturi juridice între particulari, în sensul că reprezintă o manifestare de voință ori constatarea unui act, sau împrejurare cu semnificație juridică, fiind susceptibil de a dovedi existența, modificarea sau stingerăa unui drept sau a unei obligații.

Înscrisul sub semnătură privată trebuie să aibă un conținut cu relevanță juridică, putând servi ca dovada conținutului său, chiar dacă inițial el nu a fost întocmit în acest scop.

Activitățile care compun elementul material al laturii obiective vor cădea sub incidența legii penale doar în măsura în care va fi îndeplinită cerința esențială, adică acestea să fi fost executate în vederea producerii unei consecințe juridice. Se apreciază că această cerință este întrunită dacă înscrisul falsificat are aparența unui înscris veritabil, cu o anumită semnificație juridică și capabil să aibă o putere probatorie.

Urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru încrederea publică, decurgând din producerea efectivă a unui înscris sub semnătură privată cu aparența de înscris adevărat care a fost folosit ori dat spre folosință.

Forma de vinovăție cu care se săvârșește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată este intenția directă, deoarece subiectul acționează în toate cazurile, cu un anumit scop, și anume producerea unei consecințe juridice.

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin alterare poate consta, ca și în cazul unui înscris oficial, în denaturarea conținutului unui înscris adevărat, prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului.

În speță, condițiile impuse de lege ca înscrisurile să fie producătoare de consecințe juridice este îndeplinită, căci acestea au un conținut cu relevanță juridică, ele servind ca dovadă a conținutului lor.

Analiza infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită de inculpatul Becali George trebuie făcută prin corelare cu infracțiunea de dare de mită săvârșită de același inculpat, întrucât înscrisurile au fost falsificate pentru ascunderea infracțiunii de dare de mită reținută la punctul 2 din considerente.

Cu referire la aceste fapte, din analiza materialului probator administrat în cele două faze procesuale, Înalta Curte reține următoarele:

După data de 07.05.2008, când cazul "Valiza" a luat amploare în toate mijloacele mass-media, inculpatul Becali George și-a conceput apărarea conform căreia, suma de 1,7 milioane de euro identificată în posesia inculpatului Sponte Teia la data de 7 mai 2008, constituia contravaloarea unor terenuri situate în județul Cluj, aparținând inculpatului Marino Gheorghe Radu, fiind încheiate în acest sens două antecontracte de vânzare-cumpărare.

Așa cum deja s-a reținut, cu ocazia percheziției din data de 07.05.2008 inculpatul Sponte Teia a afirmat că suma de 1,7 milioane de euro reprezenta prețul unor terenuri, fără a putea preciza despre ce imobile era vorba și fără a prezenta documente justificative în acest sens.

La data de 26 mai 2008, inculpatul Sponte Teia a depus la dosar o copie conformă cu originalul, a unui antecontract de vânzare-cumpărare încheiat la data de 15.04.2008, între inculpații Marino Gheorghe Radu și Becali George, prin care, primul se obliga să vândă dreptul de proprietate asupra a două terenuri situate în „Surpătura Cluj” lui Becali George pentru 1.700.000 de euro, data limită de perfectare a contractului de vânzare-cumpărare fiind 07.05.2008, la un birou notarial ales de către părțile contractante (filele 80-84, vol. 2, dosar u.p.).

Antecontractul de vânzare-cumpărare depus la dosar, apare ca fiind redactat de către inculpata Ciul Alina Florentina, avocat în cadrul Baroului București și atestat prin încheierea nr. 29 din 15.04.2008, în conformitate cu art.3 alin. 1 lit. c din Legea nr.51/1995 (fila 84, vol. 2, dosar u.p.).

În acest context, în luna iunie 2008, inculpații Becali George și Sponte Teia au depus la Comisia de disciplină a Federației Române de Fotbal, pe lângă antecontractul de vânzare-cumpărare redactat de inculpata Ciul Alina Florentina și un al doilea înscris, olograf, intitulat "antecontract de vânzare-cumpărare", încheiat între aceleași persoane, având același obiect, pe baza cărora s-a încercat justificarea faptului că suma de 1,7 milioane euro era destinată unor afaceri imobiliare (filele 92-96,

vol. 6, dosar u.p.).

Nici unul dintre inculpați nu a prezentat absolut nici o dovadă a unei astfel de tranzacții imobiliare până la data de 23 mai 2008, atunci când inculpatul Becali George a ținut o conferință de presă în care a declarat că are un contract de vânzare-cumpărare care este semnat la 15 aprilie 2008, deci cu aproximativ 20 de zile înaintea datei de 7 mai 2008, cu care susținea că demonstrează faptul că acei bani erau pentru achiziționarea unui teren, prezentând și actele terenului.

Cu acea ocazie, inculpatul Becali George a susținut și existența unui antecontract sub semnătură privată încheiat tot la data de 15 aprilie 2008, la care ar fi participat în calitate de martori semnatori Pițurcă Victor și Volcinski Raul (filele 169, 172, vol. 9, dosar u.p.).

Din declarația olografă a martorului Marino Gheorghe Radu, din data de 09.09.2008, (filele 180-181, vol. 2, dosar u.p.) rezultă că în seara zilei de 14 aprilie 2008, acesta a plecat cu trenul din Cluj-Napoca spre București, iar a doua zi a luat un taxi de la Gara de Nord spre imobilul situat în str. _____, aparținând inculpatului Becali George, intitulat sugestiv „la Palat”.

Scopul declarat al acestei vizite, îl constituia prezentarea unei oferte imobiliare în legătură cu două suprafețe de teren aflate în județul Cluj, pe care acesta dorea să le vândă. Mai rezultă că după ce inculpatul Becali George a luat act de oferta sa, acesta a fost de acord să încheie un antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, pe care l-a depus la dosar.

Conform acestui înscris sub semnătură privată, Marino Gheorghe Radu promitea că îi va vinde inculpatului Becali George cele două suprafețe de teren pentru suma de 1.700.000 de euro, cu obligația cumpărătorului să predea această sumă până la data de 07.05.2008, la adresa vânzătorului din Cluj-Napoca, str.Ceahlăul, nr.3. De asemenea, Marino Gheorghe Radu s-a obligat ca în termen de 30 de zile de la încheierea antecontractului să întocmească dosarul pentru autentificarea vânzării la un notar public.

În continuarea declarației sale, inculpatul Marino Gheorghe Radu, a relatat că în aceeași zi (15.04.2008), după perfectarea primului înscris olograf, în jurul prânzului, inculpatul Becali George și-a exprimat dorința de a se încheia un al doilea antecontract care să fie redactat de către un avocat și care să conțină mai multe date de identificare a terenurilor și a părților.

Astfel, a fost chemată inculpata avocat Ciul Alina Florentina, care după ce a studiat toate documentele puse la dispoziție și după ce a verificat actul de identitate al promitentului-vânzător, inculpatul Marino Gheorghe Radu, a redactat un alt antecontract de vânzare-cumpărare semnat de către aceiași doi inculpați, în același timp întocmindu-se și încheierea de atestare cu nr.29/15.04.2008, (filele 177-179, vol.2, dosar u.p.).

Inculpatul Marino Gheorghe Radu a declarat că procedura de perfectare a celui de- al doilea antecontract întocmit cu sprijinul avocatei Ciul Alina Florentina s-a derulat după prânz, iar documentele în forma finală i-au fost înmânate de către aceasta, în jurul orei 17:00.

Din raportul furnizat de Serviciul Român de Informații (filele 141-185, vol.3, dosar u.p.), pentru localizarea posturilor telefonice utilizate de participanții la încheierea antecontractelor de vânzare – cumpărare, rezultă că a existat o situație total diferită celei declarate de inculpatul Marino Gheorghe Radu și anume, că la data de 15.04.2008, postul telefonic mobil utilizat de către acesta figura activat pe o celulă de trafic, a operatorului de telefonie mobilă, situată în municipiul Cluj-Napoca, , cu o staționare de aproximativ 5 ore cuprinsă în intervalul 08:20 min. – 13:12 min., în condițiile în care același post telefonic a fost localizat pe tot parcursul zilei de 15.04.2008, numai în municipiul Cluj-Napoca (filele 179-180, vol. 3, dosar u.p.).

Din verificările ulterioare a rezultat că pe , din municipiul Cluj-Napoca își are sediul Judecătoria Cluj- Napoca.

Pe de altă parte, prin adresa nr.12647 / 211 / 2007, Judecătoria Cluj- Napoca a comunicat faptul că la data de 15 aprilie 2008, Marino Gheorghe Radu a participat în calitate de reclamant într-un proces civil, fiind puse la dispoziție atât încheierea de ședință cât și caietul grefierului, în care a fost consemnată prezența la proces a inculpatului Marino Gheorghe Radu în ziua respectivă (filele 171-192, vol. 5, dosar u.p.).

Astfel, din înscrisurile mai sus menționate, rezultă cu certitudine că la data de 15.04.2008, inculpatul Marino Gheorghe Radu a fost prezent la Judecătoria Cluj- Napoca împreună cu avocatul său Paven Emilia și cu părâtul Chiorean Ștefan, cauza fiind strigată inițial la ora 09:30 min., după care instanța a dispus strigarea cauzei în jurul orei 13:00.

În declarațiile lor, martorii Paven Emilia și Chiorean Ștefan au confirmat, că la data de 15.04.2008, inculpatul Marino Gheorghe Radu a fost prezent la Judecătoria Cluj- Napoca în intervalul orar 09:30 - 13:00 (filele 340-343, vol. 2, dosar u.p.).

Din localizarea telefonului mobil utilizat de inculpatul Becali George , rezultă că în dimineața zilei de 15.04.2008, acesta se afla „la Palat” în între orele 10:41 min. și 11:23 min., după care a plecat în municipiul Ploiești, județul Prahova la o întrunire cu caracter politic, revenind în București în jurul orei 14:00 (filele 167-169, vol.3, dosar u.p.).

În intervalul orar 14:00 – 17:32, inculpatul Becali George s-a deplasat în mai multe locații din municipiul București, apoi a revenit la domiciliul său din cartierul Pipera, unde a rămas până la sfârșitul zilei de 15.04.2008. (filele 171-173, vol.3, dosar u.p.).

În acest sens, convorbirea telefonică cloeventă care îl plasează pe inculpatul Becali George la domiciliul său este aceea de la orele 18:48 min (15.04.2008), în care acesta confirmă interlocutorului său că pe parcursul zilei a fost plecat la Ploiești, iar la momentul discuției se afla acasă, chestiune de fapt care se coroborează în totalitate cu raportul de localizare al S.R.I. (fila 45, vol.4, dosar u.p.)

Relevantă este convorbirea telefonică din 09.05.2008 (ora 13:09 min.) dintre inculpatul Becali George și martorul Manea Pompiliu, președintele P.N.G. – Filiala Cluj , din care rezultă că între inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu nu a existat nici o legătură de afaceri până în data